

Закон о патентима

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 99/2011, 113/2017 - други закон, 95/2018 (чл. 59 - 62, нису у пречишћеном тексту), 66/2019 и 123/2021 (чл. 18 и 19. нису у пречишћеном тексту).

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

1. Предмет уређивања и дефиниције

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом уређује се правна заштита проналазака.

Проналазак се штити патентом или малим патентом.

Значење израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) подносилац пријаве је лице, које је у складу са законом који се примењује, у регистру надлежног органа приказано као лице које је поднело пријаву патента или пријаву малог патента;
- 2) пријава је пријава за заштиту проналаска, а свако позивање на пријаву сматра се као позивање на пријаву патента, пријаву малог патента, пријаву допунског патента или издвојену пријаву;
- 3) надлежни орган је орган државне управе који је надлежан за послове интелектуалне својине Републике Србије;
- 4) лице је физичко и/или правно лице;
- 5) заступник је овлашћено лице за предузимање радњи у поступку пред надлежним органом;
- 6) регистар је збирка података коју у електронском облику води и одржава надлежни орган, а која се односи на поднете пријаве, признате патенте са сертификатима о додатној заштити, мале патенте и заступнике страног физичког или правног лица које нема седиште или пребивалиште на територији Републике Србије;
- 7) упис у регистар је сваки акт уношења података у регистар надлежног органа;
- 8) носилац права је лице које је у регистру надлежног органа приказано као носилац патента, малог патента, допунског патента и сертификата о додатној заштити;
- 9) поступак пред надлежним органом је свака радња у поступку пред надлежним органом по пријави, захтеву за признање сертификата о додатној заштити, патенту, малом патенту, сертификату о додатној заштити или захтеву за упис европског патента у Регистар патената;
- 10) међународна пријава је пријава поднета сагласно Уговору о сарадњи у области патената;
- 11) назначени завод је национални завод државе коју је назначио подносилац пријаве сагласно Глави I Уговора о сарадњи у области патената;
- 12) изабрани завод је национални завод државе, који је изabrao подносилац пријаве сагласно Глави II Уговора о сарадњи у области патената;
- 13) завод прималац је национални завод или регионална организација код које је поднета међународна пријава;
- 14) Конвенција о европском патенту је Конвенција о европском патенту потписана 5. октобра 1973. године, са изменама члана 63. Конвенције о европском патенту од 17. децембра 1991. године и изменама од 29. новембра 2000. године;
- 15) европска пријава патента је пријава патента поднета на основу Конвенције о европском патенту, као и међународна пријава патента поднета на основу Уговора о сарадњи у области патената, за коју Европски завод за патенте обавља послове као назначени или изабрани завод и у којој је назначена Република Србија;
- 16) европски патент је патент признат од стране Европског завода за патенте на основу европске пријаве патента и у складу са Конвенцијом о европском патенту, у којој је назначена Република Србија;
- 17) национална пријава патента или малог патента је пријава патента односно малог патента која је поднета на основу овог закона надлежном органу;
- 18) национални патент или мали патент је патент или мали патент признат на основу националне пријаве патента или пријаве малог патента;
- 19) сертификат је сертификат о додатној заштити признат за лекове за људе или животиње или средства за заштиту биља;
- 20) лек значи сваку супстанцу или комбинацију супстанци намењених за лечење или спречавање болести код људи или животиња и сваку супстанцу или комбинацију супстанци која се може применити на људима или животињама у сврху постављања медицинске дијагнозе или поновног успостављања, исправљања или измене физиолошких функција код људи или животиња;
- 21) основни патент значи патент који је у захтеву за признање сертификата одређен од стране носиоца патента, а

којим се штити производ из члана 113. став 2. овог закона, препарат из тачке 25. овог члана, поступак за добијање производа или примена производа;

22) средство за заштиту биља је активна супстанца или препарат који садржи једну или више активних супстанци у коначном облику, а који је намењен за:

(1) заштиту биља или биљних производа од штетних организама или спречавање деловања штетних организама;

(2) деловање на животне процесе биљака различито од начина деловања средстава за исхрану биља, као што су регулатори развоја и раста биљака,

(3) заштиту биљних производа током складиштења, који се примењују пре или после жетве, односно бербе, изузев конзерванса,

(4) уништавање нежељених биљака;

(5) уништавање делова биљака, контрола или спречавање нежељеног раста биљака;

23) супстанца је хемијски елемент и његова једињења, који се јављају у природи или као резултат производног процеса, укључујући и све нечистоће које су условљене процесом производње;

24) активна супстанца је супстанца или микроорганизам, укључујући вирусе, која има опште или специфично дејство на штетне организме, биље, делове биљака или биљне производе;

25) препарат је мешавина или раствор две или више супстанци, од којих је најмање једна активна супстанца, намењених за примену као средство за заштиту биља;

26) биље су живе биљке и живи биљни делови, укључујући свеже плодове и семе;

27) биљни производи су непрерађени производи биљног порекла или биљни производи који су једноставно прерадени млевењем, сушењем или пресевањем или искључујући само биље из тачке 26) овог члана;

28) штетни организми су било која врста, сој или биотип који припада биљном или животињском царству, као и вируси, бактерије и микоплазме или патогени агенс штетан за биље или биљне производе;

29) подаци о подносиоцу пријаве, носиоцу патента, подносиоцу захтева или предлога, стицаоцу права или лиценце, залогодавцу и заложном повериоцу су: лично име и адреса физичког лица, односно пословно име и седиште правног лица;

30) подаци о заступнику су: лично име и седиште заступничке канцеларије физичког лица, односно пословно име и седиште правног лица, као и податак да ли заступник пружа услугу у складу са законом којим се уређује електронска управа;

31) произвођач је лице са седиштем на територији Републике Србије у чије име се за потребе извоза или складиштења производи производ из члана 113. став 2. овог закона или медицински производ који садржи тај производ.

Напомена Редакције: ова верзија члана се примењује од 2.7.2022. године и престаје да важи даном приступања Републике Србије Европској унији.

Прикупљање, обрада и заштита података

Члан 2а

Надлежни орган приликом прикупљања и обраде података о личности поступа у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Приступ информацијама од јавног значаја

Члан 26

Право на слободан приступ информацијама од јавног значаја садржаним у пријави патента, регистрима из члана 70. овог закона, списима објављених пријава патената, признатих патената, малих патената, сертификата о додатној заштити и другим информацијама којима располаже надлежни орган, остварује се у складу са законом који уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја.

2. Право на заштиту проналаска

Субјекти заштите

Члан 3.

Право на заштиту проналаска има проналазач или његов правни следбеник или његов наследник или у случајевима предвиђеним овим законом, послодавац или његов правни следбеник.

Ако је више проналазача дошло до проналаска заједничким радом, њима припада заједничко право на заштиту. Лице које је проналазачу пружало техничку помоћ не сматра се проналазачем.

Када више лица поднесе пријаву за заштиту заједничког проналаска сматраће се, ако није између њих драгачије одређено, да су њихови идеални делови једнаки.

На сва питања међусобних правних односа носилаца права на истом проналаску која нису уређена овим законом примењиваће се одговарајуће одредбе закона којим се уређују својинско-правни и облигациони односи.

Ако два или више лица створе проналазак независно једно од другог, право на заштиту проналаска припада лицу које је поднело пријаву патента или малог патента, чији је датум подношења најранији.

Лица запослена у надлежном органу немају право на заштиту својих проналазака док су у радном односу у надлежном органу, као ни годину дана по престанку тог радног односа.

Права страних лица на заштиту проналаска

Члан 4.

Страно физичко и правно лице у погледу заштите проналаска у Републици Србији ужива иста права као и домаће физичко и правно лице, ако то произлази из међународних уговора који обавезују Републику Србију.

Заступање

Члан 5.

Страно физичко или правно лице које нема седиште или пребивалиште на територији Републике Србије, у поступку пред надлежним органом, мора заступати заступник уписан у Регистар заступника који води надлежни орган или домаћи адвокат.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, страно физичко или правно лице може самостално без заступника предузимати следеће радње:

- 1) подношење пријаве и предузимање других радњи у сврху утврђивања датума подношења пријаве за заштиту проналаска;
- 2) примати обавештења од стране надлежног органа у вези са поступцима из тачке 1) овог става;
- 3) плаћати таксе и накнаде трошкова управног поступка.

У случају самосталног предузимања радњи из става 2. овог члана, страно физичко или правно лице мора именовати пуномоћника за пријем писмена са адресом која мора бити на територији Републике Србије.

Ако страно физичко или правно лице не именује заступника или не именује пуномоћника за пријем писмена у складу са одредбом става 3. овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да у року од три месеца од пријема обавештења именује заступника или пуномоћника за пријем писмена и у позиву га упозорити на правне последице непоступања по позиву.

Ако страно физичко или правно лице не поступи по позиву надлежног органа из става 4. овог члана, надлежни орган ће закључком одбацити поднесак и одредити доставу прибијањем на огласној табли надлежног органа.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана таксу за одржавање права из пријаве и признатог права може платити било које лице, у име и за рачун подносиоца пријаве или носиоца права.

Права проналазача

Члан 6.

Проналазач има право да у том својству буде наведен у пријави за заштиту проналаска, списима, регистрима, исправама и публикацијама о његовом проналаску на начин одређен овим законом (у даљем тексту: морална права).

Проналазач има право да ужива економске користи од свог пријављеног проналаска, односно од проналаска заштићеног патентом или малим патентом (у даљем тексту: имовинско право).

Права проналазача који је створио проналазак у радном односу и права послодавца код кога је проналазак настао утврђују се овим законом, општим актима и уговором између послодавца и запосленог или њихових представника.

II. ПАТЕНТИБИЛНОСТ

Патентибилни проналасци

Члан 7.

Патент је право које се признаје за проналазак из било које области технике, који је нов, који има инвентивни ниво и који је индустријски применљив.

Патент, у складу са ставом 1. овог члана, се признаје и за проналазак који се односи на производ који се састоји од биолошког материјала или који садржи биолошки материјал или на поступак којим је биолошки материјал произведен, обрађен или коришћен, укључујући:

- 1) биолошки материјал који је изолован из свог природног окружења или је произведен техничким поступком чак и ако је претходно постојао у природи;
- 2) биљке или животиње, ако техничка изводљивост проналаска није ограничена на одређену биљну сорту или животињску расу;
- 3) микробиолошки или други технички поступак или производ добијен тим поступком.

У смислу овог закона, биолошки материјал је материјал који садржи генетску информацију и који је способан да се сам репродукује или да буде репродукован у биолошком систему.

Не сматрају се проналасцима, у смислу овог закона, нарочито:

- 1) открића, научне теорије и математичке методе;
- 2) естетске креације;
- 3) планови, правила и поступци за обављање интелектуалних делатности, за играње игара или за обављање послова;
- 4) програми рачунара;
- 5) приказивање информација.

Предмети или активности из става 4. овог члана искључени су из заштите само у мери у којој се пријава проналаска

односи на тај предмет или активност, као такве.

Људско тело и његови елементи

Члан 8.

Људско тело, у било ком стадијуму његовог формирања и развоја и откриће неког од његових елемената, укључујући секвенце или делимичне секвенце гена, не сматра се проналаском који се може штитити патентом.

Елемент изолован из људског тела или произведен техничким поступком, укључујући секвенце или делимичне секвенце гена, може бити патентибилан и у случају када је структура тог елемента идентична структури природног елемента.

Индустријска примена секвенце или делимичне секвенце гена мора бити откривена у пријави патента на дан њеног подношења.

Изузеци од патентибилности

Члан 9.

Патентом или малим патентом се не могу штитити:

1) проналасци чија би комерцијална употреба била противна јавном поретку или моралу, с тим да се комерцијална употреба неће сматрати противна јавном поретку или моралу само зато што је забрањена законом или другим прописом, а нарочито следеће:

(1) поступци клонирања људских бића;

(2) поступци за промену генетског идентитета герминативних ћелија људских бића;

(3) коришћење људског ембриона у индустриске или комерцијалне сврхе;

(4) поступци измене генетског идентитета животиња, ако је вероватно да ти поступци изазивају патњу животиња, без постизања значајне медицинске користи за човека или животињу, као и животиње које су резултат таквих поступака.

2) проналасци који се односе на хируршке или дијагностичке поступке или поступке лечења који се примењују непосредно на људском или животињском телу, с тим што се ова одредба неће примењивати на производе, а посебно на супстанце и композиције за употребу у тим поступцима;

3) биљна сорта или животињска раса или битно биолошки поступак за добијање биљке или животиње, као и биљке или животиње добијене искључиво битно биолошким поступком с тим што се ова одредба неће примењивати на микробиолошки поступак или производ добијен тим поступком.

Биљна сорта из става 1. тачке 3) овог члана јесте скуп биљака унутар јединствене ботаничке класификације најниже познате категорије, који се, без обзира на то да ли су у потпуности испуњени услови за додељивање права оплемењивача, може:

1) дефинисати на основу изражавања особина које су последица утицаја датог генотипа или комбинације генотипова;

2) разликовати од другог скупа биљака по изражавању најмање једне од датих особина;

3) сматрати јединицом у односу на могућности сорте за размножавање без промена.

Битно биолошки поступак из става 1. тачке 3). овог члана је поступак за добијање биљака или животиња који се у потпуности састоји од природних појава као што су укрштање или селекција;

Микробиолошки поступак из става 1. тачке 3) овог члана је поступак који обухвата или се изводи на микробиолошком материјалу или чији је производ такав материјал.

III. УСЛОВИ ЗА ЗАШТИТУ ПРОНАЛАСКА

Новост проналаска

Члан 10.

Проналазак је нов ако није обухваћен стањем технике.

Стање технике, у смислу овог закона, чини:

1) све што је доступно јавности пре датума подношења пријаве проналаска, писаним или усменим описом, употребом или на било који други начин;

2) садржај свих пријава проналазака поднетих у Републици Србији, онаквих какве су поднете, које имају ранији датум подношења од датума из тачке 1) овог става, а које су објављене тог датума или касније на начин предвиђен овим законом.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не искључују могућност заштите патентом супстанце или композиције садржане у стању технике за употребу у хируршком или дијагностичком поступку или у поступку лечења из члана 9. став 1. тачка 2) овог закона, под условом да њихова примена у наведеним поступцима није садржана у стању технике.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана такође не искључују могућност заштите патентом супстанце или композиције из става 3. овог члана за било коју посебну употребу у хируршком или дијагностичком поступку или у поступку лечења из члана 9. став 1. тачка 2) овог закона, под условом да таква употреба није садржана у стању технике.

Откривање проналаска без штетних последица

Члан 11.

Сматра се новим и проналазак који је био садржан у стању технике у периоду до шест месеци пре дана подношења пријаве, због или као последица:

- 1) очигледне злоупотребе у односу на подносиоца пријаве или његовог правног претходника;
- 2) излагања проналаска, од стране подносиоца пријаве или његовог правног претходника, на званичној или званичној пријави изложби у смислу Конвенције о међународним изложбама закључене 22. новембра 1928. године у Паризу са последњим изменама од 30. новембра 1972. године, под условом да подносилац пријаве, приликом подношења пријаве, наведе да је проналазак био изложен и да у року од четири месеца од дана подношења пријаве поднесе о томе одговарајућу потврду.

Уверење да је изложби или сајму одржаном у Републици Србији званично признат међународни карактер издаје Привредна комора Републике Србије.

Инвентивни ниво проналаска

Члан 12.

Проналазак има инвентивни ниво ако за стручњака из одговарајуће области не произлази, на очигледан начин, из стања технике.

Приликом испитивања да ли проналазак има инвентивни ниво не узима се у обзир садржина пријава наведених у члану 10. став 2. тачка 2) овог закона.

Индустријска применљивост

Члан 13.

Проналазак је индустријски применљив ако се предмет проналаска може произвести или употребити у било којој грани индустрије, укључујући и пољопривреду.

IV. САДРЖИНА, СТИЦАЊЕ И ОБИМ ПРАВА

Садржина права

Члан 14.

Носилац патента или малог патента има искључиво право да:

- 1) користи у производњи заштићени проналазак;
- 2) ставља у промет предмете израђене према заштићеном проналаску;
- 3) располаже патентом или малим патентом.

У остваривању свог искључивог права на економско искоришћавање заштићеног проналаска, носилац патента или малог патента има право да спречи свако треће лице које нема његову сагласност да:

- 1) производи, нуди, ставља у промет или употребљава производ који је израђен према заштићеном проналаску или да увози или складиши тај производ у наведене сврхе;
- 2) примењује поступак који је заштићен патентом;
- 3) нуди поступак који је заштићен патентом;
- 4) производи, нуди, ставља у промет, употребљава, увози или складиши за те сврхе производ директно добијен поступком који је заштићен патентом;
- 5) нуди и испоручује производе који чине битне елементе проналаска лицима која нису овлашћена за коришћење тог проналаска, ако је понуђачу или испоручиоцу познато или му је из околности случаја морало бити познато да је тај производ намењен за примену туђег проналаска.

Садржина права код патената из биотехнологије

Члан 15.

Ако се патент односи на биолошки материјал који има специфична својства, која су резултат биотехнолошког проналаска, права из члана 14. став 2. овог закона односе се на било који биолошки материјал добијен од тог биолошког материјала размножавањем или умножавањем, у истом или изменјеном облику и који има та иста својства.

Ако се патент односи на производ који садржи или се састоји од генетске информације, права из члана 14. став 2. овог закона односе се и на сваки други материјал који садржи тај производ, под условом да је у њему садржана генетска информација која врши своју функцију, осим људског тела, било ког стадијума његовог формирања и развоја и открића неког од његових елемената, укључујући секвенце или делимичне секвенце гена у који је тај производ урађен и у ком је генетска информација садржана и обавља своју функцију.

Ако се патент односи на поступак који омогућава производњу биолошког материјала који има специфична својства као резултат биотехнолошког проналаска, права из члана 14. став 2. овог закона односе се и на биолошки материјал непосредно добијен тим поступком, као и на сваки други биолошки материјал добијен у истом или изменјеном облику, размножавањем или умножавањем непосредно добијеног биолошког материјала и који има та иста својства.

У смислу овог закона, биотехнолошки проналасци су проналасци који се односе на производ који се састоји или који садржи биолошки материјал или на поступак помоћу којег је биолошки материјал произведен, обрађен или коришћен.

Биолошки материјал добијен размножавањем или умножавањем

Члан 16.

Заштита из члана 15. овог закона не односи се на биолошки материјал добијен размножавањем или умножавањем биолошког материјала стављеног у промет од стране носиоца патента или уз његову сагласност, ако је он нужна последица примене ради које је биолошки материјал стављен у промет, под условом да добијени материјал није касније коришћен за друго размножавање или умножавање.

Напомена Редакције: Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредбе овог члана примењиваће се и у случају да је носилац права или лице које је он овластио ставило заштићени производ у промет у држави чланици ЕУ или Европског економског простора.

Стицање права

Члан 17.

Патент или мали патент се стиче објавом признатог права у службеном гласилу које издаје надлежни орган (у даљем тексту: службено гласило), а важи од датума подношења пријаве.

Права из објављене пријаве патента

Члан 18.

Подносилац пријаве патента стиче привремена права која су по садржини иста као патент објавом пријаве патента, која важе од датума објаве пријаве до датума објаве признатог патента.

Ако патент не буде признат на основу пријаве, сматра се да права из објављене пријаве нису ни настала.

Обим заштите из објављене пријаве патента

Члан 19.

У периоду до признања патента обим заштите одређен је текстом патентних захтева из пријаве објављене у складу са овим законом.

Ако је патент признат на основу патентних захтева који су током поступка мењани, изменjeni патентни захтеви одређују обим заштите, ако се тиме не проширује обим заштите из става 1. овог члана.

Обим заштите која се стиче патентом или малим патентом

Члан 20.

Обим заштите која се стиче патентом или малим патентом одређен је садржином патентних захтева, с тим што се опис и нацрт проналаска користе за тумачење тих захтева.

Ако је предмет патента поступак, права из тог патента односе се и на производ непосредно добијен тим поступком.

V. ОГРАНИЧЕЊА ПРАВА

Изузеци од искључивих права

Члан 21.

Искључива права носиоца права из чл. 14. и 15. овог закона не односе се:

- 1) на примену проналаска или употребу производа израђеног према проналаску у личне и некомерцијалне сврхе;
- 2) на радње које се предузимају ради истраживања и развоја које се односе на предмет заштићеног проналаска, укључујући радње потребне за добијање дозволе за стављање у промет производа који је лек намењен људима или животињама или медицински производ или средства за заштиту биља дефинисана законом којим се уређују средства за заштиту биља;
- 3) на непосредну и појединачну припрему лека у апотекама на основу појединачног лекарског рецепта и на стављање у промет тако припремљеног лека.

Одредбе из става 1. овог члана примењују се само у случају да нису у супротности са уобичајеним искоришћавањем патента или малог патента и да прекомерно не утичу на легитимне интересе носиоца права, узимајући у обзир и легитимне интересе трећих лица.

Исцрпљење права носиоца права

Члан 22.

Ако је заштићени производ стављен у промет на територији Републике Србије од стране носиоца права или уз његову сагласност, стицалац тог производа може слободно да га употребљава и да њиме располаже.

Напомена Редакције: Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредбе овог члана примењиваће се и у случају да је носилац права или лице које је он овластио ставило заштићени производ у промет у држави чланици ЕУ или Европског економског простора.

Право ранијег корисника

Члан 23.

Патент или мали патент не делује према савесном лицу које је пре датума признатог права првенства пријаве на територији Републике Србије већ отпачело коришћење у производњи заштићеног проналаска или извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења.

Лице из става 1. овог члана има право да настави коришћење проналазак искључиво у производне сврхе, у свом сопственом погону или у туђем погону за сопствене потребе.

Лице из става 1. овог члана може пренети своје право на коришћење проналаска другом лицу, само са производним погоном у коме је припремљено или отпачело коришћење тог проналаска.

Ограничење права ради несметаног обављања међународног саобраћаја

Члан 24.

Патент или мали патент не делује према лицу које употребљава предмете који су произведени на основу заштићеног проналаска, а који сачињавају део конструкције или опреме брода, ваздухоплова или сувоземног возила или који служе искључиво за потребе функционисања брода, ваздухоплова или сувоземног возила које припада некој од држава чланица Париске уније или чланица Светске трговинске организације (у даљем тексту: СТО), кад се оно привремено или случајно нађе на територији Републике Србије.

Ограничења права у вези са биолошким материјалом

Члан 25.

Набавком заштићеног биљног репродуктивног материјала за пољопривредну употребу, од носиоца патента или уз његову сагласност, пољопривредни произвођач стиче овлашћење да на сопственом имању размножава или умножава убрани материјал под условима који су одређени законом који регулише заштиту права оплемењивача биљних сорти.

Набавком заштићеног животињског репродуктивног материјала или животиња за пољопривредну употребу од носиоца патента или уз његову сагласност, пољопривредни произвођач стиче овлашћење за коришћење заштићених животиња или животињског репродуктивног материјала у сврху обављања сопствених пољопривредних активности, али не за продају у оквиру или у сврху комерцијалне репродуктивне активности.

Принудна лиценца

Члан 26.

Ако носилац права одбије да другим лицима уступи право на економско искоришћавање заштићеног проналаска или им поставља неоправдане услове за такво уступање, орган државне управе надлежан за послове из области у којој проналазак треба да се примени може, на захтев заинтересованог лица, после разматрања сваког појединачног случаја, издати принудну лиценцу у следећим случајевима:

1) ако носилац права, сам или преко другог лица, не користи или недовољно користи заштићени проналазак у Републици Србији;

2) ако без коришћења тог проналаска, у целини или делимично, није могуће економско искоришћавање другог проналаска који је касније заштићен на име другог лица;

3) када је неопходно исправљање поступака за које је у судском или управном поступку утврђено да су противни начелу слободне конкуренције.

Захтев за издавање принудне лиценце не може се поднети пре истека рока од четири године од дана подношења пријаве или три године од дана признања патента или малог патента, зависно од тога који од ова два рока касније истиче.

Заинтересовано лице дужно је да докаже да је пре подношења захтева из става 1. овог члана, покушало да добије овлашћење носиоца права за коришћење заштићеног проналаска под разумним економским условима и роковима и да овлашћење није добило у разумном року.

Заинтересовано лице, у случају из става 1. тачка 1) овог члана, може бити само лице које докаже да располаже технолошким могућностима и производним капацитетима потребним за економско искоришћавање заштићеног проналаска.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, заинтересовано лице може бити само носилац права за касније заштићени проналазак и то под условом:

1) да касније заштићени проналазак представља значајан технички напредак од посебног економског значаја у односу на раније заштићени проналазак;

2) да носилац раније заштићеног проналаска има, под разумним условима, право на унакрсну лиценцу за коришћење касније заштићеног проналаска.

Овлашћење за коришћење раније заштићеног проналаска није преносиво, осим у случају истовременог преноса касније заштићеног проналаска.

Принудна лиценца неће бити издата ако носилац права докаже да постоје разлоги који оправдавају његово некоришћење или недовољно коришћење заштићеног проналаска.

На принудну лиценцу која се издаје у случају када јавна опасност угрожава опстанак државе или грађана или у случају јавне некомерцијалне употребе не примењују се одредбе ст. 2. и 3. овог члана.

Носилац права биће одмах обавештен о поступку издавања принудне лиценце из става 8. овог члана.

Принудна лиценца која се односи на технологију полупроводника може се издати само у циљу јавне некомерцијалне употребе или да би се стало на пут пракси која је у судском или управном поступку одређена као супротна начелу

свободне конкуренције.

Накнада за принудну лиценцу носиоцу права

Члан 27.

Носилац принудне лиценце дужан је да носиоцу права плаћа накнаду коју споразумно одреде обе стране. Ако нема споразума о висини и начину плаћања накнаде, накнаду одређује надлежни суд, имајући у виду околности сваког појединачног случаја и економску вредност принудне лиценце.

Обим и трајање принудне лиценце

Члан 28.

Обим и трајање принудне лиценце ограничено је за сврху за коју је дата.

Принудна лиценца не може бити искључива.

Принудна лиценца се може преносити само заједно са производним погоном у коме се искоришћава проналазак за који је издата.

Принудна лиценца издаје се превасходно за снабдевање домаћег тржишта.

Принудна лиценца може бити укинута ако и када околности због којих је издата престану да постоје и ако је мало вероватно да ће се те околности поново јавити.

Приспитивање даљег постојања околности из става 5. овог члана врши орган државне управе надлежан за послове из области у којој проналазак треба да се примени на образложени захтев заинтересованог лица.

Унакрсна принудна лиценца

Члан 29.

Кад оплемењивач биљака не може да стекне или користи право оплемењивача биљне сорте, а да тиме не повреди ранији патент, он може органу државне управе надлежном за послове пољопривреде поднети захтев за издавање принудне лиценце за коришћење заштићеног проналaska у обimu који је неопходан за коришћење права оплемењивача биљне сорте.

Ако принудна лиценца буде издата, носилац патента има право на унакрсну принудну лиценцу за коришћење заштићене биљне сорте, под разумним условима.

Кад носилац патента који се односи на биотехнолошки проналазак не може да користи своје право, а да тиме не повреди раније право оплемењивача биљне сорте, може поднети органу државне управе надлежном за послове пољопривреде захтев за издавање принудне лиценце за коришћење заштићене биљне сорте.

Ако принудна лиценца буде издата, носилац права оплемењивача биљне сорте има право на унакрсну принудну лиценцу за коришћење заштићеног проналaska, под разумним условима.

Принудна лиценца из ст. 1. и 3. овог члана не може бити искључива.

Подносилац захтева за принудну лиценцу из ст. 1. и 3. овог члана мора доказати:

- 1) да је безуспешно покушао да прибави уговорну лиценцу;
- 2) да биљна сорта или проналазак представља значајан технички напредак од посебног економског интереса, у односу на проналазак заштићен патентом или заштићену биљну сорту.

Принудна лиценца из ст. 1. и 3. овог члана може се преносити само заједно са производним погоном у којем се искоришћава проналазак за који је издата.

За принудну лиценцу из ст. 1. и 3. овог члана стицалац лиценце дужан је да плаћа одговарајућу накнаду.

Принудне лиценце за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља

Члан 30.

Орган државне управе надлежан за послове здравља може лицу које поднесе захтев за издавање принудне лиценце у складу са одредбама овог закона издати принудну лиценцу за патент или сертификат о додатној заштити, потребну за производњу и продају фармацеутског производа, када је такав производ намењен за извоз у земље са проблемима јавног здравља. При одлучивању о издавању принудне лиценце орган државне управе надлежан за послове здравља ће посебно узети у обзир потребу извршавања Одлуке главног већа СТО од 30. августа 2003. године о имплементацији тачке 6) Декларације из Дохе о Споразуму о трговинским аспектима права интелектуалне својине - ТРИПС и јавном здрављу од 14. новембра 2001. године (у даљем тексту: Одлука).

Фармацеутски производ из става 1. овог члана је сваки производ фармацеутске индустрије, укључујући лек за људску употребу, под којим се подразумева свака супстанца или мешавина супстанци која је намењена лечењу или спречавању болести код људи и свака супстанца или мешавина супстанци која се може применити на људима у сврху обнављања, исправљања или прилагођавања физиолошких функција изазивањем фармаколошких, имунолошких или метаболичких деловања или постављања медицинске дијагнозе, укључујући активне састојке и прибор за дијагностиковање *ex vivo*.

Земља увозница из става 1. овог члана је свака земља у коју се извози фармацеутски производ. Земља увозница може бити:

- 1) било која земља са листе Уједињених нација наведена као најмање развијена земља;
- 2) било која земља чланица СТО, осим најмање развијене земље из става 3. тачке 1) овог члана, која је упутила

обавештење ТРИПС Већу о својој намери да користи систем као земља увозница, било да га користи у целини или на ограничен начин;

3) било која земља која није чланица СТО, али је од стране Већа за помоћ у развоју Организације за економску сарадњу и развој (у даљем тексту: ОЕЦД) наведена на листи земаља ниског дохотка са бруто националним производом по глави становника мањим од износа одређеног од стране Већа за помоћ у развоју ОЕЦД и која је упутила обавештење Влади о својој намери да се користи системом као земља увозница, било да га користи у целини или на ограничен начин.

Земља чланица СТО која је дала изјаву да неће користити систем за увоз као чланица СТО, није земља која испуњава услове за земљу увозницу.

Земље увознице које нису чланице СТО, а које су најмање развијене земље и земље у развоју и које испуњавају услове из става 3. овог члана, морају испунити и следеће додатне услове који се односе на обавезу земље увознице да:

1) у складу са Одлуком, упути обавештење директно Влади;

2) у обавештењу наведе да ће систем користити за решавање проблема јавног здравља, а не за постизање индустријских или циљева комерцијалне политике и да ће усвојити мере из става 4. Одлуке.

Орган државне управе надлежан за послове здравља може на захтев носиоца права или на сопствену иницијативу укинути принудну лиценцу ако земља увозница не поштује своје обавезе из става 5. тачке 2) овог члана.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито:

1) податак о захтевима за издавање принудних лиценци у другим државама за исти производ са подацима о количинама и односним земљама увозницама;

2) податак о подносиоцу захтева за издавање принудне лиценце и о његовом заступнику, ако га има;

3) незаштићено име фармацеутског производа који подносилац захтева намерава да производи и продаје за извоз на основу принудне лиценце;

4) количину фармацеутског производа који подносилац захтева намерава да производи на основу принудне лиценце;

5) земљу или земље увознице;

6) доказ о претходним преговорима са носиоцем права, у складу са одредбама става 11. овог члана;

7) доказ о посебном захтеву у којем је наведена количина потребног производа, упућеном од овлашћеног представника земље увознице или невладине организације која има формална овлашћења једне или више земаља увознице или тела Уједињених нација или друге међународне здравствене организације која делује са формалним овлашћењем једне или више земаља увознице.

Орган државне управе надлежан за послове здравља ће без одлагања обавестити носиоца права о захтеву за издавање принудне лиценце и пружити му могућност да изнесе примедбе и пружи релевантне информације које се односе на захтев за издавање принудне лиценце.

Приликом одлучивања о захтеву за издавање принудне лиценце орган државне управе надлежан за послове здравља је дужан да провери нарочито следеће:

1) да ли је свака од земаља увозница наведена у захтеву, која је чланица СТО, упутила обавештење СТО у складу са Одлуком, односно да ли је свака земља увозница наведена у захтеву, која није чланица СТО, упутила обавештење Влади у складу са одредбама овог члана у односу на сваки од производа из захтева. Напред наведено не утиче на могућност коју најмање развијене земље имају према Одлуци ТРИПС Већа од 27. јуна 2002. године;

2) да количина производа наведена у захтеву не прелази ону о којој је земља увозница која је чланица СТО обавестила СТО или ону о којој је земља увозница која није чланица СТО обавестила Владу;

3) да узимајући у обзир принудне лиценце издате у другим земљама, укупна количина производа за коју је дозвољена производња у односу на било коју земљу увозници не прелази значајно количину о којој је земља увозница која је чланица СТО обавестила СТО или орган државне управе надлежан за послове треба да се примени, уколико земља увозница није чланица СТО.

Подносилац захтева за издавање принудне лиценце је дужан да у захтеву наведе податке из става 9. овог члана.

Принудна лиценца може се издати само ако подносилац захтева достави доказ да је безуспешно, у року од 30 дана пре подношења захтева за издавање принудне лиценце, покушао од носиоца права да добије одобрење за искоришћавање заштићеног проналаска под разумним тржишним условима и роковима.

У случајевима националне опасности или другим околностима изузетне хитности или у случајевима јавне некомерцијалне употребе не применjuју се одредбе става 11. овог члана.

Услови под којима се издаје принудна лиценца за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља

Члан 31.

Принудна лиценца се издаје као неискључива, а њен обим и трајање, који се обавезно наводе у одлуци којом се одлучује о издавању принудне лиценце, везани су искључиво за разлоге због којих је издата. Количина производа који се на основу такве лиценце може произвести не сме прелазити ону која је неопходна за задовољење потреба земље увознице, односно земља увозница наведених у захтеву, узимајући у обзир количину производа произведених на основу принудних лиценци издатих у другим земљама.

Принудна лиценце може се пренети само заједно са производним погоном у коме се искоришћава проналазак за који је издата.

У одлуци о издавању принудне лиценце се наводе радње на које је подносилац захтева овлашћен и које су потребне у сврху производње ради извоза и дистрибуције у земљу односно земље које су наведене у захтеву. Ниједан производ произведен или увезен на основу принудне лиценце не сме бити понуђен на продају или стављен на тржиште било које друге земље осим оне наведене у захтеву, изузев када земља увозница искористи могућност из тачке 6(i) Одлуке да извози у сауговорницу регионалног трговинског споразума који има исти предметни здравствени проблем.

У одлуци о издавању принудне лиценце налаже се да:

1) производи произведени на основу принудне лиценце морају бити јасно идентификовани посебним етикетама или ознакама као производи произведени на основу принудне лиценце, да се морају разликовати од оних које производи носилац права и то посебним паковањем и/или посебним бојама или облицима, под условом да је такво разликовање могуће и да нема значајан утицај на цену;

2) паковање или било који припадајући текст морају садржати напомену да је производ предмет принудне лиценце, назив органа који је издао принудну лиценцу и јасан напис да је производ намењен искључиво за извоз и дистрибуцију у односну земљу увознику односно земље увознице;

3) потпуни подаци о ознакама производа морају бити стављени на располагање царинским органима у Републици Србији.

У одлуци о издавању принудне лиценце се налаже стицаоцу лиценце да мора пре испоруке у земљу увознику на интернет адреси, коју ће саопштити органу државне управе надлежном за послове здравља, ставити податке:

1) о количини производа којима снабдева земље увознице на основу принудне лиценце;

2) о разликама у обележавању предметног производа.

Ако је производ у односу на који је у Републици Србији издата принудна лиценца заштићен патентом или малим патентом у земљи увозници наведено у захтеву, такав производ може бити извезен само ако су те земље издале принудну лиценцу за увоз, продају и/или дистрибуцију предметног производа.

У одлуци о издавању принудне лиценце подносиоцу захтева се налаже да плати накнаду носиоцу права која се одређује на следећи начин:

1) у случајевима националне опасности или другим околностима изузетне хитности или у случајевима јавне некомерцијалне употребе, накнада износи највише 4% од укупне цене коју плаћа земља увозница или која се плаћа у њену корист;

2) у свим другим случајевима, накнада се утврђује узимајући у обзир економску вредност употребе на коју је овлашћена односна земља увозница или земље увознице на основу лиценце, као и хуманитарне и некомерцијалне околности у вези са издавањем лиценце.

По правноснажности одлуке о издавању принудне лиценце, орган, коме је орган државне управе надлежан за послове здравља поверио надлежност може поводом предлога за обезбеђење доказа, који подноси носилац права, извршити увид у пословне књиге и друге документе стицаоца лиценце, искључиво у сврху провере да ли он испуњава све обавезе из одлуке о издавању принудне лиценце, а посебно у сврху провере података о коначном одредишту производа.

Пословне књиге и други документи из става 8. овог члана морају садржати доказ о извозу производа у облику извозне декларације коју је оверила царина као и доказ о увозу.

Услови за издавање принудне лиценце не утичу на начин дистрибуције у земљи увозници.

Одбијање захтева за издавање принудне лиценце

Члан 32.

Орган државне управе надлежан за послове здравља ће одбити захтев за издавање принудне лиценце уколико исти не садржи елементе потребне за доношење одлуке из члана 30. овог закона или ако нису испуњене претпоставке за издавање принудне лиценце прописане чланом 31. овог закона.

Обавештење

Члан 33.

Орган државне управе надлежан за послове здравља ће обавестити ТРИПС Веће о правноснажним одлукама о издавању принудне лиценце за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља, о условима под којима је издата, као и о њеној изменама и укидању.

Достављени подаци се односе нарочито на следеће:

- 1) име и адресу стицаоца лиценце;
- 2) односни производ;
- 3) количину којом се снабдева;
- 4) земљу увознику;
- 5) трајање лиценце;
- 6) интернет адресу из члана 31. став 5. овог закона.

Забрана увоза

Члан 34.

Забрањен је увоз у Републику Србију производа произведених на основу принудне лиценце издате у складу са одредбама члана 30. овог закона ради слободног пуштања у промет, поновног извоза, стављања под суспензивне поступке или стављања у слободне зоне или слободна складишта.

Одредба става 1. овог члана не примењује се у случају поновног извоза у земљу увознику наведену у захтеву и идентификовану на паковању и документацији која прати производ или стављање у поступак транзитног или царинског складиштења или у слободне зоне или слободна складишта ради поновног извоза у ту земљу увозницу.

Поступање царинских органа

Члан 35.

Ако постоји основана сумња да су производи произведени на основу принудне лиценце издате у складу са одредбама овог закона увезени на територију Републике Србије супротно одредбама члана 34. став 1. овог закона, надлежни царински орган ће застati са пуштањем предметних производа или их задржати колико је потребно до доношења одлуке органа државне управе надлежног за послове здравља о врсти производа који се увози, а најдуже десет радних дана. Ако постоје посебне околности, надлежни царински орган може одлучити о продужењу рока задржавања за најдуже додатних десет радних дана.

О задржавању из става 1. овог члана надлежни царински орган ће без одлагања обавестити носиоца права и произвођача или извозника предметних производа и позвати их да доставе податке и доказе о предметним производима.

Ако надлежни царински орган у периоду задржавања утврди повреду принудне лиценце супротно забрани из члана 34. став 1. овог закона, заплениће производе и уклонити их из промета у складу са царинским прописима.

Поступак задржавања и пленидбе робе спроводи се на терет увозника, у складу са царинским прописима, а за трошкове поступка задржавања и пленидбе робе солидарно са увозником одговара и лице које је покушало незаконит увоз.

Ако се утврди да се увозом производа који су задржани у складу са одредбама овог члана не би прекршила забрана из члана 34. став 1. овог закона и ако су поштовани царински прописи, надлежни царински орган пустиће производе у промет на територији Републике Србије.

О заплени и уништавању производа према одредбама овог члана надлежни царински орган обавестиће орган државне управе надлежан за послове здравља.

Изузеци од забране увоза

Члан 36.

Одредбе чл. 34. и 35. овог закона не примењују се на увоз мале количине производа, у оквиру граница прописаних у погледу ослобађања плаћања царине, који се налазе у личном пртљагу путника и намењени су за приватну и некомерцијалну употребу.

Укидање или измена принудне лиценце

Члан 37.

Носилац права или стицалац лиценце може органу државне управе надлежном за послове здравља да поднесе захтев да укине принудну лиценцу ако утврди да супротна страна не поштује одлуку о издавању принудне лиценце. У одлуци о укидању принудне лиценце орган државне управе надлежан за послове здравља ће одредити рок у коме је стицалац лиценце дужан да о свом трошку преусмери све производе који се налазе у његовом власништву у земље са потребама из члана 30. овог закона или их на други начин уклони уз консултовање са носиоцем права.

Ако земља увозница достави обавештење да је количина фармацеутских производа постала недовољна за задовољење њених потреба, стицалац лиценце може захтевати измену услова лиценцирања ради производње и извоза додатних количина производа за задовољење разумних потреба односне земље увознице.

Поступак по захтеву из става 2. овог члана је хитан.

Ако затражена додатна количина производа не прелази 25% првобитно одобрене количине фармацеутских производа при одлучивању по захтеву из става 2. овог члана не примењују се одредбе из члана 30. став 9. овог закона.

Правна заштита

Члан 38.

Органи државне управе из чл. 26, 29. и 30. овог закона решењем одлучују о издавању принудне лиценце, о одбијању захтева за издавање принудне лиценце, о изменама и укидању принудне лиценце.

Против решења органа државне управе из става 1. овог члана може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема решења.

Решење Владе по жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема решења.

VI. ТРАЈАЊЕ И ПРЕСТАНАК ПРАВА

1. Трајање и одржавање права

Трајање права

Члан 39.

Патент траје 20 година, рачунајући од датума подношења пријаве.

Мали патент траје десет година рачунајући од датума подношења пријаве.

Допунски патент не може да траје дуже од основног патента.

Ако допунски патент постане основни, он не може да траје дуже него што би трајао основни патент.

Одржавање права

Члан 40.

За одржавање права из пријаве и признатог права плаћају се прописане таксе.

Таксе за одржавање права из пријаве и признатог права може да плати било које лице, у име и за рачун подносиоца пријаве или носиоца права.

Таксе из става 1. овог члана плаћају се за трећу и сваку наредну годину, рачунајући од датума подношења пријаве.

Таксе из става 1. овог члана за издвојену пријаву плаћају се за текућу и сваку наредну годину, рачунајући од датума подношења првобитне пријаве.

Ако подносилац пријаве, односно носилац права не плати таксу из става 1. овог члана, такса се може платити у додатном року од шест месеци, под условом да се плати прописана додатна такса.

Надлежном органу се морају доставити докази о уплатама наведених такси.

2. Престанак права

Неплаћање таксе

Члан 41.

Ако подносилац пријаве или носилац права пропусти да, у роковима из члана 40. овог закона, плати прописану таксу за одржавање права и да достави доказ о извршеној уплати, право престаје наредног дана од дана истека рока из члана 40. став 3. овог закона.

У случају из става 1. овог члана надлежни орган доноси посебно решење о престанку права које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Одустанак од пријаве и одрицање од права

Члан 42.

Ако подносилац пријаве поднесе надлежном органу писану изјаву којом одустаје од своје пријаве, право из пријаве престаје наредног дана од дана подношења изјаве.

Ако је у регистру уписана лиценца, залога или друго право у корист трећег лица, подносилац пријаве патента или малог патента не може одустати од пријаве без претходне писане сагласности лица на чије име је уписано одређено право.

У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана надлежни орган доноси посебан закључак о обустави поступка.

Ако носилац права поднесе надлежном органу писану изјаву којом се одриче свог права, то право престаје наредног дана од дана подношења изјаве.

Ако је у регистру уписана лиценца, залога или друго право на патент или мали патент у корист трећег лица, носилац патента или малог патента се не може одрећи свог права без претходне писане сагласности лица на чије име је уписано одређено право.

У случајевима из ст. 4. и 5. овог члана надлежни орган доноси решење које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Смрт и престанак постојања носиоца права или подносиоца пријаве

Члан 43.

Даном смрти физичког лица или даном престанка постојања правног лица које је носилац права, право престаје да постоји, осим ако је прешло на наследнике или правне следбенике носиоца права.

У случају из става 1. овог члана надлежни орган доноси решење о престанку права које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ако у току поступка за признање патента подносилац пријаве умре или престане да постоји, надлежни орган решењем прекида поступак док правни следбеници подносиоца пријаве не ступе у поступак.

VII. ПРОМЕТ ПРАВА

Пренос права

Члан 44.

Право на подношење пријаве, права из пријаве, као и право на патент или мали патент могу бити у целини или делимично предмет преноса права на основу уговора о преносу права, статусне промене носиоца права или подносиоца пријаве, као и наслеђивања, судске или административне одлуке.

Пренос права из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права, подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис преноса права из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа, производи правно дејство према трећим лицима.

О упису преноса права из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа доноси се посебно решење. На питања у вези са уговором о преносу права која нису уређена овим законом примењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Садржина уговора о преносу права

Члан 45.

Уговором о преносу права из члана 44. став 1. овог закона подносилац пријаве или носилац права може пренети права из пријаве, као и права на патент или мали патент.

Уговор о преносу права из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и нарочито садржи: датум закључења, име и презиме или пословно име уговорних страна, пребивалиште, боравиште или седиште уговорних страна, број пријаве или регистарски број признатог права, као и висину накнаде, ако је уговорена.

Лиценца

Члан 46.

Права из пријаве, као и право на патент или мали патент могу, са ограничењима или без њих, бити предмет уступања на основу уговора о лиценци.

Ако су више лица носиоци права из става 1. овог члана на истом проналаску за закључивање уговора о лиценци потребан је пристанак свих, осим ако између њих није другачије уговорено.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и нарочито садржи: датум закључења, име и презиме или пословно име уговорних страна, пребивалиште, боравиште или седиште уговорних страна, број пријаве или регистарски број признатог права, време трајања лиценце и обим лиценце.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права, подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис уговора о лиценци из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа производи правно дејство према трећим лицима.

О упису уговора о лиценци из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа доноси се посебно решење.

На питања у вези са уговором о лиценци која нису уређена овим законом примењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Залога

Члан 47.

Патент, мали патент, као и право из пријаве може бити предмет залоге и то на основу уговора о залози, одлуке суда или одлуке другог држavnог органa.

Уговор о залози из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и садржи нарочито: датум закључења, име и презиме или пословно име уговорних страна, пребивалиште, боравиште или седиште повериоца и залогодавца, као и дужника ако су то различита лица, број пријаве или регистарски број признатог права и податке о потраживању које се обезбеђује заложним правом.

Залога из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права или подносиоца пријаве или заложног повериоца.

У регистар надлежног органа уписују се нарочито следећи подаци: подаци о залогодавцу и дужнику, када то нису иста лица, као и подаци о заложном повериоцу; број пријаве или регистарски број признатог права; подаци о потраживању које се обезбеђује заложним правом уз назначење основног и максималног износа.

У регистар надлежног органа уписују се и све промене података из става 4. овог члана.

О упису залоге из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа доноси се посебно решење.

Поверилац стиче заложно право уписом у одговарајући регистар надлежног органа.

На сва питања која нису регулисана овим законом примењују се прописи којима се уређује бездржавинска залога, облигациони и својинскоправни односи.

Надлежни орган ближе прописује врсту података из става 4. овог члана који се уписују у регистар надлежног органа.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залоге

Члан 48.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залоге, покреће се писаним захтевом.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број патента или малог патента или број пријаве; податке о носиоцу права или подносиоцу пријаве; назначење да се тражи упис преноса патента или малог патента или права из пријаве или назначење права чији се упис тражи.

Уз захтев из става 1. овог члана подноси се и:

- 1) доказ о правном основу уписа који се тражи;
- 2) пуномоћје, ако се поступак за упис преноса права, лиценце или залоге покреће преко пуномоћника;
- 3) доказ о уплати таксе за решење о захтеву за упис преноса права, лиценце или залоге.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се тражити упис преноса права који се односи на више патената или

малих патената или више пријава, под условом да су ранији носилац права и нови носилац права исти у сваком патенту или малом патенту или пријави и да су регистарски бројеви или бројеви пријава назначени у захтеву.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис лиценце или залоге, који се односи на више патената или малих патената или више пријава, под условом да су носилац права и стицилац лиценце или залоге исти у сваком патенту или малом патенту или пријави и да су регистарски бројеви или бројеви пријава назначени у захтеву.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређујује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Испитивање уредности захтева за упис преноса права, лиценце и залоге

Члан 49.

Захтев за упис преноса права, лиценце или залоге је уредан ако садржи податке из члана 48. овог закона.

Ако захтев за упис преноса права, лиценце или залоге није уредан, надлежни орган ће писаним путем позвати подносиоца захтева да исти уреди у року од два месеца од дана пријема позива.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце или залоге, уз који се доставља доказ о уплати прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од два месеца.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће захтев за упис преноса права, лиценце или залоге закључком одбацити.

Одлучивање по захтеву за упис преноса права, лиценце и залоге

Члан 50.

Ако је захтев за упис преноса права, лиценце или залоге уредан у смислу члана 49. овог закона, надлежни орган испитује да ли правни основ на коме се тај захтев заснива испуњава законом прописане услове за упис преноса права, лиценце или залоге.

Ако нема правног основа за упис преноса права, лиценце или залоге или ако се подаци из захтева не слажу са подацима у регистрима, надлежни орган ће писаним путем обавестити подносиоца захтева о разлозима због којих се упис не може извршити и позваће га да се у року од два месеца од дана пријема позива изјасни о тим разлозима.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце или залоге, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од два месеца.

Надлежни орган ће решењем одбити захтев за упис преноса права, лиценце или залоге ако се подносилац захтева у остављеном року не изјасни о разлозима због којих се упис не може одобрити или се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се упис не може одобрити.

VIII. ПРОНАЛАСЦИ ОД ЗНАЧАЈА ЗА ОДБРАНУ И БЕЗБЕДНОСТ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Поверљива пријава

Члан 51.

Пријава проналaska поднета од стране домаћег лица, за коју се утврди да је од значаја за одбрану или безбедност Републике Србије сматра се повериљивом пријавом.

Пријава из става 1. овог члана се подноси државном органу надлежном за послове одбране.

Поступак по пријави

Члан 52.

Ако надлежни орган, у поступку испитивања пријаве за признање патента или малог патента, процени да је у питању пријава од значаја за одбрану или безбедност Републике Србије, доставиће пријаву органу надлежном за послове одбране, а тако достављена пријава као датум подношења пријаве задржава датум када је поднета надлежном органу.

Ако орган надлежан за послове одбране у поступку испитивања поднете пријаве утврди да пријава није повериљива доставиће пријаву надлежном органу у року од три месеца од дана пријема пријаве из става 1. овог члана.

Ако је пријава изгубила својство повериљивости, орган надлежан за послове одбране доставиће пријаву надлежном органу без одлагања. Достављена пријава као датум подношења пријаве задржава датум када је поднета.

Стручно мишљење

Члан 53.

У поступку испитивања пријаве повериљивог проналaska, орган надлежан за послове одбране може затражити од надлежног органа стручно мишљење о томе да ли пријављени повериљиви проналазак испуњава законске услове за заштиту патентом или малим патентом.

Надлежни орган ближе прописује садржину стручног мишљења из става 1. овог члана.

Поверљиви проналазак

Члан 54.

Поверљиви проналазак се не објављује.

Заштиту поверљивог проналаска у иностранству домаће лице може тражити само по одобрењу органа надлежног за послове одбране.

На питања у вези са начином, поступком и мерама заштите поверљивог проналаска пред надлежним органом за послове одбране примењује се закон којим се уређује област одбране Републике Србије.

Поступак након признања права

Члан 55.

Ако орган надлежан за послове одбране, после признања патента или малог патента за поверљиви проналазак, утврди да је тај проналазак престао да буде поверљив, доставиће надлежном органу спис предмета који се односи на тај проналазак. Надлежни орган ће уписати патент или мали патент у одговарајући регистар, објавити податке о признатом праву и носиоцу права издати одговарајућу исправу, у складу са овим законом.

Право коришћења

Члан 56.

Орган надлежан за послове одбране или унутрашње послове има искључиво право да користи поверљиви проналазак и да располаже тим проналаском.

На питања у вези са остваривањем права проналазача на новчану накнаду за заштићени поверљиви проналазак примењује се закон којим се уређује одбрана Републике Србије.

IX. ПРОНАЛАСЦИ ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

Појам проналаска из радног односа и појам запосленог

Члан 57.

Проналазак из радног односа је:

1) проналазак који запослени створи извршавајући послове који су утврђени уговором о раду између запосленог и послодавца или који је створен у складу са посебним актом послодавца којим су уређени послови истраживања и развоја;

2) проналазак који је створен за време трајања уговора о раду или у периоду од годину дана од дана престанка уговора, ако је тај проналазак створен у вези са активностима послодавца или коришћењем материјалнотехничких средстава, информација и других услова које је обезбедио послодавац или је створен као последица професионалне обуке коју је послодавац обезбедио запосленом.

Запослени је физичко лице које обавља рад за послодавца на основу уговора о раду.

Право послодавца на заштиту проналаска из радног односа

Члан 58.

Право на заштиту проналаска из члана 57. овог закона има послодавац, ако уговором између проналазача и послодавца није друкчије уређено.

Ако је проналазак из радног односа заштићен на име послодавца, проналазачу припадају морална права у вези са тим проналаском, као и право на накнаду.

Члан 59.

- брисан -

Накнада запосленом

Члан 60.

Критеријуми за утврђивање висине накнаде, начин и време плаћања накнаде одређују се општим актом, уговором којим се уређује радноправни однос између послодавца и запосленог или посебним уговором који послодавац и проналазач закључује поводом конкретног проналаска.

У случају да не постоји акт из става 1. овог члана којим се одређује накнада запосленом, накнада се одређује у сваком појединачном случају узимајући у обзир:

1) економске и друге доприносе који произлазе из искоришћавања проналаска од стране послодавца или трећих лица, уз пристанак запосленог;

2) допринос послодавца у стварању проналаска, нарочито средства која су стављена на располагање запосленом;

3) појединачни допринос сваког проналазача, у случају да је проналазак створен од стране више запослених.
Надлежни суд, на захтев послодавца или запосленог, одлучује о висини и начину плаћања накнаде у случају да не постоји сагласност између послодавца и запосленог у вези са накнадом.

Поступање запосленог

Члан 61.

Запослени који створи проналазак у радном односу дужан је да одмах по настанку проналаска послодавцу поднесе писмени извештај којим га обавештава о проналаску.

- Извештај из става 1. овог члана садржи:
- 1) име и презиме проналазача;
 - 2) потпун и тачан опис проналаска, са посебним истицањем новог техничког решења, као и нацрт ако је потребан за његово разумевање;
 - 3) најбољи начин примене проналаска;
 - 4) податке о послу или посебном радном задатку на коме је запослени радио у тренутку настанка проналаска или о закљученом истраживачком уговору;
 - 5) начин на који се дошло до проналаска (експерименти и сл.);
 - 6) податке о средствима послодавца која је запослени користио у стварању проналаска;
 - 7) имена и стваралачки допринос сарадника, ако их је било.

Послодавац потврђује на копији извештаја из става 1. овог члана пријем извештаја, уз навођење датума пријема.

Ако извештај из става 1. овог члана не садржи прописане елементе, послодавац ће одредити примерен рок у коме запослени треба да отклони недостатке у извештају.

Поступање послодавца

Члан 62.

У року од шест месеци од пријема уредног извештаја из члана 61. овог закона, послодавац је дужан да запосленог писмено обавести да ли сматра да проналазак припада групи проналазака из члана 57. овог закона.

Ако запослени пропусти да поднесе послодавцу извештај у смислу члана 61. овог закона, рок из става 1. овог члана тече од дана сазнања послодавца за проналазак.

Право на заштиту проналаска који створи запослени, а који не припада категорији проналазака из члана 57. овог закона припада запосленом.

Надлежни суд одлучује да ли проналазак припада категорији проналазака из члана 57. овог закона у случају да не постоји сагласност између послодавца и запосленог у вези са проналаском.

Поступање послодавца и запосленог по обавештењу

Члан 63.

Ако је у питању проналазак из члана 57. овог закона, послодавац је дужан да у обавештењу које је издао у складу са чланом 62. став 1. овог закона обавести запосленог да ли ће поднети пријаву.

Ако послодавац обавести запосленог, у смислу става 1. овог члана, да ће поднети пријаву, дужан је да пријаву поднесе разумном року.

Ако послодавац не жели да поднесе пријаву, а оцени да проналазак не обухвата неку од производних тајни, мора о томе, у року из члана 62. став 1. овог закона, писмено да обавести запосленог који има право да наведени проналазак заштити на своје име, ако није другачије уговорено између послодавца и запосленог.

У случају из ст. 2. и 3. овог члана послодавац и запослени су дужни да обезбеде све неопходне изјаве и документа за подношење пријаве на територији Републике Србије и/или у иностранству у складу са прописима који уређују заштиту проналазака.

У случају из ст. 2. и 3. овог члана послодавац и запослени су дужни да се узајамно обавештавају, писаним путем, о садржини свих поднесака и свим радњама које су предузете у вези са заштитом проналаска на територији Републике Србије и/или у иностранству.

Ако послодавац оцени да проналазак обухвата неку од производних тајни послодавца и одлучи да из тих разлога не поднесе пријаву, дужан је да о томе, у року из члана 62. став 1. овог закона, писмено обавести запосленог.

У случају из става 6. овог члана запослени нема право на заштиту проналаска, али има право на накнаду од послодавца.

На утврђивање висине, начина и времена плаћања накнаде из става 7. овог члана примењују се одредбе члана 60. овог закона.

На захтев послодавца, запослени ће обезбедити техничку помоћ за добијање заштите и примену проналаска створеног у радном односу.

Право послодавца на прибављање искључиве лиценце

Члан 64.

У вези са применом проналаска заштићеног на име проналазача, послодавац је дужан да се у року од шест месеци од дана пријема уредног извештаја о проналаску из члана 61. овог закона изјасни да ли је заинтересован да од проналазача прибави искључиву лиценцу.

До истека рока из става 1. овог члана, проналазач нема право да на треће лице пренесе право на проналазак или да уступи лиценцу за искоришћавање проналаска.

Члан 65.

- брисан -

Обавеза чувања пословне тајне

Члан 66.

Послодавац и проналазач дужни су да приликом комуникације са трећим лицима у вези са проналаском који је створен у радном односу поступају у складу са законом којим се уређује пословна тајна док пријава патента или признат мали патент не буду објављени или проналазак не постане на други начин доступан јавности.

Ако послодавац истакне оправдан интерес да проналазак не постане доступан јавности, обавеза запосленог да чува пословну тајну траје и по престанку радног односа код тог послодавца.

X. ПОСТУПАК ЗАШТИТЕ ПРОНАЛАСКА

1. Заједничке одредбе о поступку

Правна заштита проналаска

Члан 67.

Правна заштита проналаска остварује се у управном поступку који води надлежни орган.

Против одлука надлежног органа из става 1. овог члана, може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке, ако овим законом није другачије прописано.

Решење Владе по жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке Владе.

Увид у пријаву

Члан 68.

Током поступка за заштиту проналаска надлежни орган неће дозволити увид у пријаву пре њене објаве ни једном лицу, нити органу, осим у случају прописаном одредбом члана 52. став 1. овог закона.

Надлежни орган ће дозволити увид у пријаву патента из става 1. овог члана у присуству службеног лица на писани захтев подносиоца пријаве или лица које има његово овлашћење.

На писани захтев подносиоца пријаве или лица које има његово овлашћење и уз достављање доказа о уплати прописане накнаде трошкова, надлежни орган издаје копије докумената из списка пријаве патента из става 1. овог члана.

Tаксе

Члан 69.

У управном поступку пред надлежним органом плаћају се републичке административне таксе, за које се надлежном органу достављају докази о уплатама.

Регистри

Члан 70.

Надлежни орган води Регистар патената и Регистар малих патената.

Регистар патената садржи: број пријаве патента; признати датум подношења пријаве; назив проналаска; ознаке по међународној класификацији патената; податке о праву првенства; податке о подносиоцу пријаве, носиоцу патента и проналазчу или податак о достављеној изјави проналазача да не жели да буде наведен у пријави; податке о заступнику; датум објаве пријаве патента и број службеног гласила; датум накнадне објаве извештаја о претраживању и број службеног гласила; податке о променама које се односе на пријаву или патент (пренос права, лиценца, залога и др.); регистарски број патента; датум објаве патента и број службеног гласила; податке о сертификату о додатној заштити; као и податке о исходу поступка по поднетим пријавама.

Поред података наведених у ставу 2. овог члана, за међународне пријаве патената, у Регистар патената уписује се број и датум подношења међународне пријаве патента и број и датум међународне објаве међународне пријаве патента.

Поред података из ст. 2. и 3. овог члана, за проширене европске патенте и европске патенте, у Регистар патената уписује се број предмета и датум подношења захтева.

Регистар малих патената садржи: број пријаве малог патента; признати датум подношења пријаве; назив проналаска; ознаке по међународној класификацији патената; податке о праву првенства; податке о подносиоцу пријаве, носиоцу малог патента и проналазачу или податак о достављеној изјави проналазача да не жели да буде наведен у пријави; податке о заступнику; податке о променама које се односе на пријаву или мали патент (пренос права, лиценца, залога и др.); регистарски број малог патента; датум објаве малог патента и број службеног гласила; податак о издаји потврди о испитивању признатог малог патента; податке о исходу поступка по поднетим пријавама.

Објава у службеном гласилу

Члан 71.

Подаци предвиђени овим законом и прописима донетим за извршавање овог закона објављују се у службеном гласилу.

Доступност документације и информација

Члан 72.

Регистри из члана 70. овог закона су јавне књиге и заинтересована лица могу да их добију на увид.

Списе објављених пријава патената, признатих патената, малих патената и сертификата о додатној заштити, може да разгледа свако лице на писани или усмени захтев, у присуству службеног лица.

На писани захтев сваког лица и уз плаћање прописане таксе и трошкова, о чему се доставља доказ о извршеној уплати, надлежни орган издаје копије докумената и одговарајуће потврде и уверења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

Надлежни орган дужан је да сваком лицу учини доступним своју документацију и информације о стању технике и о правима којима се штити проналазак.

Поновно успостављање права

Члан 73.

Ако подносилац пријаве или носилац права упркос дужној пажњи коју су захтевале околности пропусти да, у прописаном року, предузме неку радњу у поступку, чија је непосредна правна последица губитак признатог датума подношења, права из пријаве или признатог права, надлежни орган решењем дозвољава поновно успостављање права, ако подносилац пријаве или носилац права у прописаном року:

- 1) поднесе предлог за поновно успостављање права у писаној форми и предузме све пропуштене радње;
- 2) наведе разлоге због којих је био спречен да у року предузме пропуштене радње и учини те разлоге вероватним;
- 3) достави доказ о плаћеној републичкој административној такси.

Ако надлежни орган дозволи поновно успостављање права, поништава одлуку коју је донео у вези са пропуштањем.

Предлог за поновно успостављање права подноси се у року од три месеца од дана кад је престао разлог који је проузроковао пропуштање, а ако је подносилац предлога касније сазнао за пропуштање, од дана сазнавања за пропуштање, али не по протеку рока од 12 месеци од дана пропуштања рока или ако се предлог односи на неплаћање таксе за одржавање права, најкасније 12 месеци од дана истека додатног рока за плаћање из члана 40. става 5. овог закона.

Предлог за поновно успостављање права поднет након истека рока из става 2. овог члана надлежни орган одбацује.

Ако предлог за поновно успостављање права не испуњава прописане услове у погледу садржине или ако нису испуњени услови из става 1. тач. 1) и 3) овог члана, надлежни орган писаним путем позива подносиоца предлога да отклони недостатке у примереном року.

Ако подносилац предлога не поступи по позиву из става 5. овог члана надлежни орган предлог за поновно успостављање права одбацује.

Предлог за поновно успостављање права не може се поднети због пропуштања рока за предузимање следећих радњи у поступку:

- 1) подношење предлога из става 1. овог члана;
- 2) подношење захтева за продужење рока;
- 3) подношење захтева за наставак поступка;
- 4) радњи у поступцима пред надлежним органом у којима учествује више странака;
- 5) подношење захтева за обнову права првенства и захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства.

Предлог за поновно успостављање права поднет због пропуштања радњи наведених у ставу 7. овог члана надлежни орган одбацује.

Надлежни орган не може одбити предлог из става 1. овог члана, у целости или делимично, уколико претходно не обавести подносиоца предлога о разлозима одбијања и не позове га да се у року од два месеца писмено изјасни о тим разлозима.

Свако савесно лице које је отпочело коришћење у производњи проналаска који је предмет објављене пријаве или које је извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења у времену између губитка права и објаве података о усвајању предлога за поновно успостављање права, има право да настави коришћење проналаска

искључиво у производне сврхе, у свом погону или у туђем погону за сопствене потребе.

Наставак поступка

Члан 74.

Ако је подносилац пријаве или носилац права пропустио рок одређен од стране надлежног органа за предузимање радње у поступку пред надлежним органом у вези са пријавом или признатим правом из члана 107. став 6, члана 149. став 8. и члана 120. став 3. овог закона, може поднети захтев за наставак поступка у вези са пријавом или признатим правом, а надлежни орган решењем одобрава наставак поступка, под условом да подносилац пријаве или носилац права:

- 1) поднесе захтев за наставак поступка у писаној форми и изврши све пропуштене радње у прописаном року;
- 2) достави доказ о плаћеној републичкој административној такси.

Ако надлежни орган дозволи наставак поступка, поништава одлуку коју је донео у вези са пропуштањем.

Захтев за наставак поступка може се поднети у року од три месеца од дана пријема обавештења надлежног органа о пропуштању рока одређеног од стране надлежног органа или од пријема обавештења о губитку права као непосредној правној последици пропуштања рока.

Захтев за наставак поступка поднет након истека рока из става 3. овог члана надлежни орган одбације.

Ако пропуштене радње нису извршене у року из става 3. овог члана, надлежни орган захтев за наставак поступка одбације.

Ако захтев за наставак поступка не испуњава прописане услове у погледу садржине или ако нису испуњени услови из става 1. овог члана, надлежни орган писаним путем позива подносиоца захтева да отклони недостатке у примереном року.

Ако подносилац захтева не поступи по позиву из става 6. овог члана, надлежни орган захтев за наставак поступка одбације.

Захтев за наставак поступка не може се поднети ако је пропуштен рок:

- 1) из става 3. овог члана;
- 2) за подношење захтева за обнову права првенства и захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства;
- 3) за подношење предлога за поновно успостављање права из члана 73. овог закона;
- 4) за подношење другог или било ког каснијег захтева за продужење рока;
- 5) за радње у поступцима пред надлежним органом у којима учествује више странака.

Захтев за наставак поступка поднет због пропуштања рокова наведених у ставу 8. овог члана надлежни орган одбације.

Ако је надлежни орган усвојио захтев из става 1. овог члана на одговарајући начин примењује се одредба члана 73. став 10. овог закона.

Промена имена и адресе подносиоца пријаве и носиоца права

Члан 75.

Надлежни орган, на захтев носиоца права или подносиоца пријаве решењем одлучује о упису у одговарајући регистар промене имена и адресе носиоца права или подносиоца пријаве, као и друге промене.

Захтев за упис промене из става 1. овог члана садржи: регистарски број патента или малог патента, број пријаве, податке о носиоцу права и подносиоцу пријаве и назначење врсте промене.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис промене имена и адресе подносиоца пријаве и носиоца права који се односи на више патената или малих патената или више пријава, под условом да су регистарски бројеви или бројеви пријава назначени у захтеву.

Ако захтев за упис промене имена и адресе носиоца права и подносиоца пријаве не садржи прописане податке, надлежни орган ће писаним путем позвати подносиоца захтева да исти уреди у року од два месеца од дана пријема позива.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис промене имена и адресе, уз плаћање републичке административне таксе, о чему се доставља доказ о извршеној уплати, надлежни орган ће продужити рок из става 4. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од два месеца.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће захтев за упис промене из става 1. овог члана одбацити закључком.

Ако подносилац пријаве или носилац права који је држављанин Републике Србије промени адресу тако да се иста не налази на територији Републике Србије у захтеву за упис промене адресе мора именовати пуномоћника за пријем писмена са адресом на територији Републике Србије.

Ако држављанин Републике Србије не именује пуномоћника за пријем писмена у складу са одредбом става 7. овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да у року од три месеца од пријема позива именује пуномоћника за пријем писмена и у позиву га упозорити на правне последице непоступања по позиву.

Ако држављанин Републике Србије не поступи по позиву надлежног органа из става 8. овог члана надлежни орган ће закључком одредити да се сва даља достава врши прибијањем на огласној табли надлежног органа.

Право да поднесу захтев за промену имена и адресе проналазача имају подносилац пријаве, носилац права и проналазач.

Исправљање грешака у поднесцима и актима

Члан 76.

Језичке грешке, грешке у писању, као и друге сличне неисправности у поднесцима и актима, исправљају се на основу писаног захтева подносиоца пријаве, носиоца права или по службеној дужности.

2. Покретање поступка за заштиту проналаска

Подношење пријаве

Члан 77.

Поступак за заштиту проналаска покреће се подношењем пријаве надлежном органу.

Пријава за заштиту проналаска подноси се на српском језику.

Пријава за заштиту проналаска може се поднети и на страном језику, с тим да подносилац пријаве достави њен превод на српски језик.

Ако подносилац пријаве не достави превод пријаве из става 3. овог члана, надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да достави превод у року од два месеца од дана пријема обавештења.

Ако подносилац пријаве не достави превод пријаве у року из става 4. овог члана надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

Надлежном органу подноси се и пријава којом се захтева заштита проналаска у иностранству, ако је то у складу са међународним уговорима.

Правна заштита проналаска у Републици Србији остварује се и путем пријаве која је поднета у иностранству, ако је то у складу са међународним уговорима. Тако поднета пријава има исто правно дејство као и национална пријава, осим ако одговарајућим међународним уговорима није другачије одређено.

Надлежни орган ближе прописује начин подношења пријаве за заштиту проналаска.

Јединство проналаска

Члан 78.

Једном пријавом може се тражити заштита само за један проналазак.

Једном пријавом за признање патента може се тражити признање патента за више проналазака само ако су ти проналасци међусобно повезани тако да остварују јединствену проналазачку замисао.

Садржина пријаве за заштиту проналаска

Члан 79.

Пријава за заштиту проналаска садржи:

- 1) захтев за признање права;
- 2) опис проналаска;
- 3) један или више патентних захтева за заштиту проналаска;
- 4) нацрт на који се позива опис и/или патентни захтеви ;
- 5) апстракт.

Захтев за признање права

Члан 80.

Захтев за признање права садржи изричito назначење да се тражи признање патента или малог патента, податке о подносиоцу пријаве, податке о проналазачу, односно напомену о изјави да проналазач не жели да буде наведен у пријави, назив проналаска који јасно и сажето изражава суштину проналаска и који не сме да садржи измишљене или комерцијалне називе, жигове, имена шифре, скраћенице за уобичајене производе и сл; захтев са подацима о затраженом праву првенства: датум, број пријаве и земља у којој је поднета пријава која служи као основ за признање права првенства; податке о излагању на међународној изложби ако је проналазак био излаган; број првобитне пријаве, у случају подношења издвојене пријаве; број основне пријаве или основног патента у случају подношења допунске пријаве патента; податке о осталим деловима пријаве (број страница описа проналаска, број патентних захтева и број страница нацрта); потпис подносиоца пријаве.

Надлежни орган не проверава да ли подносилац пријаве има право на заштиту проналаска.

Ако подносилац пријаве није проналазач или није једини проналазач, дужан је да у пријави наведе имена свих проналазача и да поднесе изјаву о основу стицања права на подношење пријаве.

Ако проналазач не жели да његово име буде наведено у захтеву за признање права, регистрима, као ни у другим исправама предвиђеним овим законом, подносилац пријаве је дужан да достави надлежном органу писану изјаву проналазача о томе.

Проналазач може током поступка заштите, као и током целог рока трајања патента или малог патента повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, регистрима, као и у другим исправама предвиђеним овим законом.

Надлежни орган ближе одређује прилоге који се подносе уз захтев за признање права.

Садржак који је забрањено наводити у пријави

Члан 81.

Пријава не сме да садржи:

- 1) наводе или слике противне закону или моралу;
- 2) наводе који омаловажавају производе или поступке било ког трећег лица или квалитет и значај пријаве или патента или малог патента тог лица, с тим да се поређење са стањем технике, само по себи, не сматра омаловажавањем;
- 3) наводе који очигледно нису значајни ни потребни.

Ако пријава садржи наводе из става 1. овог члана, надлежни орган ће их приликом објављивања изоставити.

Опис проналаска

Члан 82.

Проналазак мора бити описан потпуно и јасно, тако да га стручњак из одговарајуће области може извести.

Ако проналазак обухвата употребу биолошког материјала или се односи на биолошки материјал који није доступан јавности и који не може бити описан у пријави патента на начин који омогућава стручњаку из одговарајуће области да проналазак изведе, сматраће се да опис проналаска испуњава услов из става 1. овог члана ако:

- 1) је узорак биолошког материјала депонован, најкасније на датум подношења пријаве патента у надлежној депозитној установи;
- 2) пријава патента садржи све информације о карактеристикама депонованог биолошког материјала које су доступне подносиоцу пријаве до дана подношења пријаве;
- 3) су у пријави патента назначени назив и адреса надлежне депозитне установе, број под којим је биолошки материјал депонован и датум депоновања.

Подаци о извршеном депоновању из става 2. тачка 3) овог члана се могу доставити накнадно до завршетка техничких припрема за објаву пријаве патента или до дана подношења захтева за превремену објаву.

Надлежна установа из става 2. овог члана је установа која је одређена на основу Закона о потврђивању Будимпештанског споразума о међународном признавању депозита микроорганизама ради поступка патентирања („Службени лист СРЈ – Међународни уговори”, број 3/93).

Надлежни орган ближе прописује садржину и начин описа проналаска, услове за издавање узорка депонованог биолошког материјала, поновно депоновање биолошког материјала, као и начин достављања пописа секвенци откривених у опису проналаска.

Патентни захтеви

Члан 83.

Патентним захтевима, који морају бити јасни, сажети и у потпуности подржани описом проналаска, одређује се предмет чија се заштита тражи.

Надлежни орган ближе прописује форму и садржину патентних захтева из става 1. овог члана.

Апстракт

Члан 84.

Апстракт је кратак садржак суштине проналаска, који служи искључиво за техничко информисање и не може послужити у било коју другу сврху, нарочито не за одређивање обима тражене заштите, нити код утврђивања новости проналаска применом члана 10. став 2. тачка 2) овог закона.

Надлежни орган је овлашћен да измени апстракт ако сматра да је то неопходно.

Надлежни орган ближе прописује садржину апстракта.

Нацрт

Члан 85.

Нацрт је скуп свих слика.

Надлежни орган ближе прописује изглед и карактеристике нацрта.

Садржина пријаве за заштиту проналаска потребна за признање датума подношења

Члан 86.

За признање датума подношења пријаве пријава поднета надлежном органу на тај датум мора да садржи:

- 1) назначење да се тражи признање права;
- 2) име и презиме или назив и адресу подносиоца пријаве;
- 3) опис проналаска или позивање на претходно поднету пријаву.

Надлежни орган ближе прописује начин позивања на претходно поднету пријаву.

3. Посебне врсте пријава

Издвојена пријава

Члан 87.

Ако се једна пријава којој је признат датум подношења односи на више проналазака који нису међусобно повезани јединственом проналазачком замисли (првобитна пријава), подносилац пријаве може сам или на захтев надлежног органа да из те пријаве издвоји један или више проналазака и да за сваки од њих поднесе посебну пријаву (издвојена пријава).

Издвојена пријава се може поднети до окончања поступка испитивања првобитне пријаве.

Издвојена пријава може имати за предмет само оно што је садржано у првобитној пријави онаквој каква је поднета и тада задржава датум подношења првобитне пријаве и, ако има основа, ужива право првенства.

Такса за подношење пријаве и такса за израду извештаја о претраживању стања технике по предмету проналаска уплаћују се за сваку издвојену пријаву у року од месец дана од дана подношења пријаве, а доказ о извршеним уплатама доставља се надлежном органу.

Ако се доказ о уплатама таксе из става 4. овог члана не достави надлежном органу благовремено, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

Допунска пријава патента

Члан 88.

Ако подносилац пријаве патента или носилац патента допуни или усаврши проналазак који је предмет основне пријаве или основног патента, за извршену допуну, или усавршавање, може поднети допунску пријаву која не задржава датум подношења основне пријаве.

Допунска пријава патента се може поднети на основну пријаву или на основни патент.

Одустанком од основне пријаве патента обуставља се поступак по допунској пријави. Ако се поступак по основној пријави обустави из било ког другог разлога, подносилац пријаве има право, у року од три месеца од дана правноснажности одлуке о обустави поступка, да поднесе надлежном органу захтев да допунска пријава постане основна.

Ако подносилац пријаве не поднесе у прописаном року захтев да допунска пријава постане основна, надлежни орган обуставља поступак по допунској пријави.

На основу допунске пријаве, може се стећи допунски патент, с тим што он не може бити признат пре признања основног патента.

Ако основни патент престане да важи или решење о његовом признању буде поништено, носилац патента има право да у року од три месеца од датума престанка патента или правноснажности одговарајућег решења, поднесе надлежном органу захтев да допунски патент постане основни.

Ако носилац патента не поднесе у прописаном року захтев да допунски патент постане основни, надлежни орган доноси решење о престанку важења допунског патента.

Ако постоји више допунских пријава или патената, само један од њих постаје основни, а остали се, као допунски, на захтев подносиоца пријаве или носиоца патента, који се подноси у року из става 6. овог члана, везују за основну пријаву или патент.

4. Право првенства

Услови за признање права првенства

Члан 89.

Лицу које је поднело уредну пријаву за било који облик заштите проналаска у некој држави чланици Париске уније за заштиту индустриске својине или држави чланици СТО или његовом правном следбенику, односно наследнику признаће се приликом подношења пријаве за заштиту истог проналаска у Републици Србији право првенства под условом да он то затражи од надлежног органа у року од 12 месеци од датума подношења прве уредне пријаве.

Уредном пријавом, у смислу става 1. овог члана, сматра се свака пријава којој је признат датум подношења према националном законодавству било које државе чланице Париске уније, државе чланице СТО или у складу са међународним уговорима закљученим између тих чланица, без обзира на каснију правну судбину те пријаве.

Каснија пријава која има исти предмет заштите као и првоподнета пријава у истој држави сматраће се првом пријавом за одређивање права првенства под условом да је на дан њеног подношења прва пријава повучена, да се од ње одустало или је одбачена, а да није била доступна јавности и није била основ неког права и ако раније није послужила као основ за признање права првенства.

У случају из става 3. овог члана на основу прве пријаве не може се више захтевати право првенства.

Захтев за признање права првенства

Члан 90.

Подносилац пријаве за заштиту проналаска који у Републици Србији намерава да користи право првенства раније пријаве дужан је да надлежном органу поднесе:

1) захтев за признање права првенства који садржи нарочито битне податке о првој пријави која је основ за признање права првенства (број и датум подношења пријаве, државу чланицу Париске уније или чланицу СТО у којој је или за коју је пријава поднета), најкасније до истека рока од два месеца од датума подношења пријаве у Републици Србији;

2) препис прве пријаве оверен од надлежног органа државе чланице Париске уније или чланице СТО у којој је или за коју је пријава поднета, најкасније до истека рока од три месеца од датума подношења пријаве за заштиту проналаска у Републици Србији или шеснаест месеци од најранијег датума захтеваних првенстава, зависно од тога који од наведених рокова раније истиче.

У случају када прва пријава није на српском језику и када је релевантна за одређивање патентибилности предметног проналаска надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да достави превод прве пријаве на српски језик у року од два месеца од дана пријема позива.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, као и прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Захтев за признање вишеструког права првенства

Члан 91.

Подносилац пријаве може, под условима из члана 89. овог закона, захтевати признање вишеструког права првенства на основу више раније поднетих пријава у једној или више државе чланице Париске уније, државе чланица СТО или међународној организацији којој је та пријава поднета.

Када се захтева вишеструко право првенства, рокови који према овом закону теку од датума првенства рачунају се од најранијег датума вишеструког првенства.

Захтев за обнову права првенства

Члан 92.

Ако је пријава за заштиту проналаска за коју се захтева право првенства из прве пријаве поднета датума који је каснији од датума на који истиче период првенства из члана 89. став 1. овог закона, подносилац пријаве може поднети захтев за обнову права првенства.

Захтев из става 1. овог члана може се поднети у року од два месеца од датума истицања периода првенства, а пре истека рока у коме су завршene све техничке припреме за објаву касније пријаве.

Надлежни орган ће решењем усвојити захтев за обнову права првенства, под условом да подносилац:

1) наведе оправдане разлоге и достави доказе због којих је пропуштен рок у коме се признаје право првенства упркос дужној пажњи коју су захтевале околности;

2) плати прописану таксу и достави надлежном органу доказ о плаћеној прописаној такси.

Захтев за обнову права првенства поднет након протека рока из става 2. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Ако подносилац захтева за обнову права првенства не достави доказ о плаћеној прописаној такси из става 3. тачке 2) овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да достави наведени доказ у року који је наведен у том позиву.

Ако доказ о плаћеној прописаној такси не буде достављен у року из става 5. овог члана, надлежни орган ће захтев за обнову права првенства одбацити закључком.

Ако надлежни орган утврди да захтев за обнову права првенства треба одбити у целости или делимично, претходно ће обавестити подносиоца о разлогима за одбијање захтева за обнову права првенства и позваће га да се у року од два месеца од дана пријема позива изјасни о тим разлогима.

Ако се подносилац захтева не изјасни о разлогима за одбијање захтева за обнову права првенства у року из става 7. овог члана или се изјасни а надлежни орган и даље сматра да се право првенства не може обновити, надлежни орган ће решењем одбити захтев за обнову права првенства у целости или делимично.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, врсту прилога који се подносе уз захтев, као и њихову садржину.

Захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства

Члан 93.

Подносилац пријаве за заштиту проналаска може поднети захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства у року од 16 месеци од датума права првенства или, ако би исправљање или допуна проузроковала промену датума права првенства, у року од 16 месеци од тако промењеног датума првенства, с тим што је важећи онај рок од 16 месеци који истиче раније и то под условом да је такав захтев поднет у року од четири месеца од датума подношења пријаве за заштиту проналаска.

Уз захтев из става 1. овог члана подносилац захтева је дужан да плати прописану таксу и да достави надлежном органу доказ о плаћеној прописаној такси.

Захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства поднет након истека рока из става 1. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Ако подносилац захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства не достави доказ о плаћеној прописаној такси из става 2. овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да достави наведени доказ и одредити рок у коме је дужан да достави доказ.

Ако доказ о плаћеној прописаној такси не буде достављен у року из става 4. овог члана, надлежни орган ће захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства одбацити закључком.

Надлежни орган претходно обавештава подносиоца о разлогима због којих захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства намерава да одбије у целости или делимично и позива га да се у року од два месеца од дана пријема позива изјасни о тим разлогима.

Ако се подносилац захтева у року из става 6. овог члана не изјасни о разлогима за одбијање захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства или се изјасни а надлежни орган и даље сматра да се право првенства не може исправити или допунити, надлежни орган ће решењем одбити захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства у целости или делимично.

Ако је ради исправке или допуне захтева за признање права првенства промењен датум права првенства које се захтева, рокови се рачунају од промењеног датума права првенства.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева, услове и поступак из става 1. овог члана, као и прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Изузеци од подношења захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства

Члан 94.

Захтев из члана 93. став 1. овог закона не може се поднети у следећим случајевима:

- 1) након што је подносилац пријаве за заштиту проналaska поднео захтев за ранију објаву пријаве патента, осим ако је такав захтев за објаву повучен пре завршетка техничких припрема за објаву пријаве;
- 2) ако је поднет захтев за испитивање по хитном поступку.

Карakterистике проналaska на које се односи захтев за признање права првенства

Члан 95.

Захтев за признање једног или вишеструког права првенства може се односити само на оне карактеристике проналaska које су описане у било ком делу пријаве, односно пријава чије се право првенства захтева.

Ако се одређене карактеристике проналaska за које се захтева првенство не налазе у патентним захтевима изнетим у ранијој пријави, услов за признавање права првенства је да се те карактеристике могу утврдити из свих саставних делова пријаве.

Дејство права првенства

Члан 96.

Дејство права првенства је у томе да се датум првенства сматра као датум подношења пријаве за заштиту проналaska у вези са применом члана 10. став 2. и члана 3. став 5. овог закона.

5. Поступак испитивања пријаве

Признање датума подношења пријаве

Члан 97.

По пријему пријаве, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови из члана 86. овог закона за признање датума подношења пријаве.

Ако надлежни орган, приликом признавања датума подношења пријаве патента, утврди да у пријави патента недостаје део описа или да пријава патента садржи позив на нацрт који недостаје, позива подносиоца пријаве да у року од два месеца од пријема позива достави део описа односно нацрт, који недостаје.

Ако подносилац пријаве достави део описа односно нацрт који је недостајао, у року од два месеца од подношења пријаве патента или у року из става 2. овог члана у случају када је надлежни орган позвао подносиоца пријаве да достави део описа односно нацрт, надлежни орган признаје као датум подношења пријаве патента, датум када је подносилац пријаве доставио део описа односно нацрт, који је недостајао.

Ако подносилац пријаве достави део описа, односно нацрт који је недостајао, у року из става 2. овог члана, а при подношењу пријаве патента је захтевао право првенства, признати датум подношења пријаве патента остаје датум када су испуњени услови из члана 86. овог закона, под условом да је део описа, односно нацрт, који је недостајао у потпуности садржан у ранијој пријави патента.

Ако подносилац пријаве не поступи по позиву надлежног органа у року из става 2. овог члана, сматраће се да се није ни позвао на део описа или на нацрт.

Ако подносилац пријаве отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган као датум подношења пријаве признаје датум кад је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.

Пријава којој је признат датум подношења, уписује се у Регистар патената или Регистар малих патената.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган пријаву одбацује.

Издавање Уверења о праву првенства

Члан 98.

На захтев подносиоца пријаве надлежни орган издаје уверење о праву првенства.

Захтев за издавање уверења о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу захтева, број пријаве за коју се захтева издавање уверења о праву првенства и доказ о уплати таксе за уверење.

Уверење о праву првенства садржи: податке о подносиоцу пријаве, број пријаве и потврда да су подаци у уверењу о праву првенства истоветни подацима у пријави.

Формално испитивање пријаве

Члан 99.

После признања датума подношења пријаве, надлежни орган испитује да ли је:

- 1) плаћена такса за подношење пријаве и достављен доказ о уплати републичке административне таксе;
- 2) достављено уредно пуномоћје заступника или изјава о заједничком представнику, у одговарајућем случају;
- 3) у пријави назначен проналазач, односно да ли постоји његова изјава да не жели да буде наведен у пријави;
- 4) поднет уредан захтев за признање права првенства;
- 5) достављена изјава о основу стицања права на подношење пријаве;
- 6) ако је подносилац пријаве страно лице, пријава поднета у складу са чланом 5. овог закона;
- 7) садржај пријаве у складу са чланом 79. овог закона;
- 8) задовољена форма списка у пријави;
- 9) нацрт сачињен у складу са чланом 85. овог закона;
- 10) апстракт сачињен у складу са чланом 84. овог закона.

Ако се испитивањем из става 1. овог члана утврди да пријава није састављена у складу с одредбом става 1. овог члана, надлежни орган, уз навођење разлога, позива подносиоца пријаве да у року који не може бити краћи од два месеца, нити дужи од три месеца отклони недостатке.

На образложени захтев подносиоца пријаве, надлежни орган може продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке из става 2. овог члана, осим у случају недостављања изјаве о заједничком представнику, надлежни орган пријаву одбацује.

Надлежни орган ближе прописује форму списка у пријави из става 1. тачка 8) овог члана.

Извештај о претраживању

Члан 100.

Ако пријава патента испуњава услове из члана 99. став 1. овог закона, надлежни орган позива подносиоца пријаве патента да у року од месец дана од дана пријема позива поднесе захтев за израду извештаја о претраживању стања технике по предмету проналaska (у даљем тексту: извештај о претраживању) и да плати таксу за израду извештаја о претраживању.

Подносилац пријаве може поднети захтев за израду извештаја о претраживању и пре пријема позива из става 1. овог члана.

По пријему захтева за израду извештаја о претраживању и доказа о плаћеној такси надлежни орган ће на основу патентних захтева, а имајући у виду садржај описа и нацрта израдити извештај о претраживању и доставити га подносиоцу пријаве патента.

Ако надлежни орган утврди да пријава патента није у складу са овим законом тако да није могуће у погледу свих или неких предмета патентних захтева израдити потпун извештај о претраживању, то констатује у изјави или, уколико је то делимично изводљиво, израђује извештај о претраживању само за један део пријаве или делимични извештај.

Делимични извештај о претраживању се израђује и када пријава патента не испуњава услове јединства проналaska.

Изјава или делимични извештај из става 4. овог члана важе у даљем поступку као извештај о претраживању.

Надлежни орган ће уз објаву пријаве патента објавити и извештај о претраживању. Ако извештај о претраживању није могуће објавити у исто време кад и пријаву патента, биће накнадно објављен.

Ако подносилац пријаве у прописаном року не поднесе захтев и не достави доказ о плаћеној такси за израду извештаја о претраживању из става 1. овог члана, надлежни орган ће пријаву патента одбацити закључком.

Захтев из става 1. овог члана не може се повући.

Надлежни орган ближе прописује садржину извештаја о претраживању.

Измене пријаве проналaska у току поступка

Члан 101.

Пријава којој је признат датум подношења не може бити накнадно изменењена променом, односно проширењем предмета чија се заштита тражи.

Измене и допуне података садржаних у пријави могу се вршити до доношења решења по пријави патента.

Пре пријема извештаја о претраживању подносилац пријаве патента не може да мења опис, патентне захтеве и нацрт пријаве, а по пријему извештаја о претраживању, подносилац пријаве може сам да измене опис, патентне захтеве и нацрт.

Измењени патентни захтеви не могу да се односе на елементе пријаве патента за које није урађен извештај о претраживању и који нису у вези са проналаском или групом проналазака који чине јединствену проналазачку замисао, а за које је првобитно тражена заштита.

Уз подношење изменењих делова пријаве патента подносилац пријаве доставља и наводе о томе који су делови пријаве изменењени и који делови пријаве патента која је првобитно поднета чине основ за извршене измене.

Ако подносилац пријаве није доставио надлежном органу наводе из става 5. овог члана, надлежни орган га може позвати да те наводе достави у року од месец дана од дана пријема позива.

Објава пријаве патента

Члан 102.

Пријава патента објављује се у службеном гласилу у најкраћем року, и то:

1) након истека рока од 18 месеци, рачунајући од датума подношења пријаве, а ако је затражено право првенства, рачунајући од датума тог првенства или
2) на захтев подносиоца пријаве, пријава патента може се објавити и раније.

Пријава патента се не објављује ако подносилац одустане од пријаве или је пријава патента одбачена пре завршетка техничких припрема за њену објаву.

Надлежни орган ближе прописује када се техничке припреме за објаву пријаве патента сматрају завршеним, као и садржину објаве пријаве патента.

За сваки број службеног гласила надлежни орган на својој интернет страницама објављује када се техничке припреме за објаву пријаве патента сматрају завршеним.

Захтев за суштинско испитивање пријаве патента

Члан 103.

Захтев за суштинско испитивање пријаве патента подносилац пријаве може поднети најкасније у року од шест месеци од дана објаве извештаја о претраживању у службеном гласилу.

У случају пропуштања рока из става 1. овог члана, подносилац пријаве може поднети захтев за суштинско испитивање пријаве патента у накнадном року од 30 дана од дана пријема обавештења о протеку рока.

Сматра се да је захтев из става 1. овог члана поднет када је плаћена такса за суштинско испитивање и достављен доказ о извршеној уплати.

Захтев из става 1. овог члана не може се повући.

Ако подносилац пријаве у прописаном року не поднесе захтев из става 1. овог члана, надлежни орган ће пријаву патента одбацити закључком.

Суштинско испитивање

Члан 104.

У поступку суштинског испитивања пријаве патента, надлежни орган испитује да ли је предмет заштите:

- 1) проналазак у смислу чл. 7. и 8. овог закона;
- 2) проналазак који се у смислу члана 9. овог закона не може заштитити патентом;
- 3) проналазак у складу са чланом 78. овог закона о јединству проналаска;
- 4) описан јасно и потпуно, у смислу чл. 82. овог закона, као и да ли испуњава прописане услове у смислу чл. 83. и 85. овог закона;
- 5) техничко решење одређеног проблема, да ли је нов, у смислу чл. 10. и 11. овог закона, да ли има инвентивни ниво у смислу члана 12. овог закона и да ли је индустриски применљив у смислу члана 13. овог закона;
- 6) у складу са овим законом у погледу права првенства.

Суштинско испитивање пријаве патента спроводи се у границама постављених патентних захтева.

У поступку суштинског испитивања не испитује се корисност проналаска.

Подносилац пријаве, који је за исти проналазак поднео пријаву и у другој држави, може надлежном органу доставити превод саопштења добијених у тој држави.

Ако надлежни орган утврди да предмет пријаве не испуњава услове из става 1. овог члана, обавештава подносиоца пријаве о резултатима испитивања и позива да отклони констатоване недостатке, односно да се изјасни о разлогима због којих се патент не може признати, у року који не може бити краћи од два месеца нити дужи од три месеца.

Обавештење о резултатима испитивања из става 5. овог члана нарочито садржи образложење које обухвата све разлоге због којих се патент не може признати.

Након пријема првог резултата испитивања из става 5. овог члана подносилац пријаве може само једном да измени опис, патентне захтеве и нацрт, уколико се измена подноси истовремено са одговором подносиоца пријаве на резултат испитивања. Све даље измене се могу вршити само уз сагласност надлежног органа.

На образложени захтев подносиоца пријаве, надлежни орган ће продужити рок из става 5. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца.

Надлежни орган може признati само један патент ако су за исти проналазак поднете две или више пријава са истим признатим датумом подношења, односно датумом првенства, од стране истих подносилаца или њихових правних следбеника.

Испитивање по хитном поступку

Члан 105.

Пријава патента се може решавати по хитном поступку у случају судског спора или покренутог инспекцијског надзора или царинског поступка, на захтев суда или надлежног органа тржишне инспекције или царинског органа.

У случају судског спора због повреде права из објављене пријаве подносилац пријаве може поднети захтев за решавање пријаве патента по хитном поступку уз који доставља:

1) захтев за суштинско испитивање пријаве патента са доказом о уплаћеној такси за суштинско испитивање, ако захтев није раније поднет и

2) доказ да је судски поступак због повреде права из објављене пријаве прекинут до правноснажности одлуке надлежног органа по пријави.

Примедбе трећих лица

Члан 106.

У поступку пред надлежним органом, после објаве пријаве патента, свако треће лице може да достави надлежном органу своје примедбе у погледу патентабилности проналaska на који се односи пријава.

Лице из става 1. овог члана, је дужно да своје примедбе достави у писаној форми и да образложи разлоге због којих сматра да се патент не може признati, а надлежни орган може да узме у обзир све дате примедбе.

Лице из става 1. овог члана неће се сматрати странком у поступку.

Решење о признању патента

Члан 107.

Ако надлежни орган, на основу спроведеног поступка суштинског испитивања пријаве патента, утврди да су испуњени сви услови за признање патента предвиђени овим законом, доставиће подносиоцу пријаве предлог коначног текста патентних захтева који намерава да усвоји, са којим подносилац пријаве треба да се сагласи у року од 30 дана.

Ако подносилац пријаве у року из става 1. овог члана не достави писану изјаву да је сагласан са текстом и бројем патентних захтева, надлежни орган доноси решење о признању патента према коначном тексту патентних захтева који је достављен на сагласност.

Ако подносилац пријаве изјави да није сагласан са текстом патентних захтева из става 1. овог члана, дужан је да наведе разлоге због којих тај текст не прихвата и да достави текст изменењених патентних захтева.

Ако надлежни орган прихвати разлоге или текст изменењених патентних захтева из става 3. овог члана, доноси решење о признању патента, а ако их не прихвати, о томе ће, уз навођење разлога, обавестити подносиоца пријаве и донети решење о признању патента према коначном тексту патентних захтева који је достављен на сагласност.

Решење о признању патента надлежни орган доноси под условом да су достављени докази о извршеним уплатама таксе за исправу о признатом праву, трошкова објаве података о признатом праву и трошкова штампања патентног списка.

Уколико подносилац пријаве не плати таксе и трошкове из става 5. овог члана у року који је за то одређен и не достави надлежном органу доказе о извршеним уплатама, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

Решење о одбијању захтева за признање патента

Члан 108.

Ако на основу спроведеног поступка суштинског испитивања у складу са чланом 104. овог закона надлежни орган утврди да нису испуњени сви прописани услови за признање патента или да уочени недостаци нису отклоњени, донеће решење о одбијању захтева за признање патента.

Упис признатог права

Члан 109.

Прописани подаци о признатом праву уписују се у одговарајући регистар.

Исправа о признатом праву

Члан 110.

По извршеном упису прописаних података о признатом праву из члана 109. овог закона у одговарајући регистар, носиоцу патента или малог патента се издаје исправа о признатом праву, која нарочито садржи: регистарски број патента или малог патента; податке о носиоцу патента или малог патента; податке о проналазачу; назив проналаска и датум издавања исправе.

За издавање исправе о признатом праву плаћа се прописана такса.

Надлежни орган ближе прописује садржину исправе о признатом праву из става 1. овог члана.

Објава признатог права

Члан 111.

Признато право уписано у одговарајући регистар објављује се у службеном гласилу.

Решење о признању патента или малог патента има правно дејство од датума објаве признатог права.

У службеном гласилу објављују се нарочито следећи подаци: регистарски број патента или малог патента, датум подношења пријаве; датум објављивања пријаве патента; подаци о носиоцу права; подаци о проналазачу и назив проналаска.

За објаву признатог права се плаћају прописани трошкови.

Надлежни орган ближе прописује податке из става 3. овог члана који се објављују у службеном гласилу.

Патентни спис

Члан 112.

Носиоцу права се после објаве признатог права у службеном гласилу, издаје патентни спис који нарочито садржи: регистарски број патента или малог патента; датум објаве података о признатом праву; податке о носиоцу права; податке о проналазачу и назив проналаска.

За штампање патентног списка плаћају се прописани трошкови.

Надлежни орган ближе прописује садржину патентног списка из става 1. овог члана.

Члан 112a

Надлежни орган ближе уређује начин претраживања стања технике и редослед радњи службеног лица у поступку формалног и суштинског испитивања пријаве патента.

XI. СЕРТИФИКАТ О ДОДАТНОЈ ЗАШТИТИ

Област примене

Члан 113.

Сваки производ заштићен патентом на територији Републике Србије чије стављање у промет као лека за људе или животиње или као средства за заштиту биља подлеже обавези добијања дозволе од стране органа надлежног за стављање у промет производа на територији Републике Србије, може, под условима предвиђеним овим законом, да буде предмет заштите сертификатом.

У смислу заштите сертификатом производ је активни састојак или комбинација активних састојака лека или активна супстанца из члана 2. став 1. тачка 24) овог закона или мешавина активних супстанци средстава за заштиту биља.

Предмет и правно дејство заштите

Члан 114.

У оквиру заштите признате основним патентом, заштита признатата сертификатом односи се само на производ обухваћен дозволом за стављање у промет одговарајућег лека за људе или животиње и на сваку примену производа као лека за коју је дозвола издата пре истека рока важења сертификата.

У оквиру заштите признате основним патентом, заштита признатата сертификатом односи се само на производ обухваћен дозволом за стављање одговарајућег средства за заштиту биља у промет и на сваку примену производа као средства за заштиту биља за коју је дозвола издата пре истека рока важења сертификата.

У складу са одредбама ст. 1. и 2. овог члана, сертификат обезбеђује иста права као и основни патент и подлеже истим ограничењима и истим обавезама.

Изузејак од заштите сертификатом

Члан 114a

Изузејто од члана 114. став 1. овог закона, заштита сертификатом се не односи на радње за које је потребан

пристанак носиоца сертификата ако су испуњени следећи услови:

1) радње обухватају:

(1) производњу производа из члана 113. став 2. овог закона или медицинског производа који садржи тај производ ради извоза или

(2) повезану радњу која је неопходна за производњу из подтачке (1) ове тачке или за сам извоз тог производа или

(3) производњу производа из члана 113. став 2. овог закона или медицинског производа који садржи тај производ најраније шест месеци пре истека рока важења сертификата ради складиштења на територији Републике Србије, како би се производ или медицински производ који садржи тај производ ставио на тржиште Републике Србије након истека рока важења одговарајућег сертификата или

(4) повезану радњу која је неопходна за производњу из подтачке (1) ове тачке или за само складиштење, под условом да је та повезана радња извршена најраније шест месеци пре истека рока важења сертификата;

2) произвођач писменим путем доставља надлежном органу и носиоцу сертификата информације које су прописане чланом 114б овог закона, најкасније три месеца пре датума отпочињања производње у Републици Србији која би у свим другим случајевима изузев случајева уређених чл. 114а-114в овог закона представљала повреду права носиоца сертификата или најкасније три месеца пре прве повезане радње која би у свим другим случајевима изузев случајева уређених чл. 114а-114в овог закона представљала повреду права носиоца сертификата, зависно од тога који рок истиче раније;

3) ако се информације из члана 114б овог закона промене, произвођач обавештава надлежни орган и носиоца сертификата пре него што те промене почну да се примењују;

4) у случају да је производ из члана 113. став 2. овог закона или медицински производ који садржи тај производ произведен ради извоза, произвођач осигурува да се одговарајућа ознака постави на спољно паковање производа из члана 113. став 2. овог закона или медицинског производа који садржи тај производ из тачке 1) подтачка (1) овог става и ако је могуће на његово унутрашње (непосредно) паковање.

Изузетак из става 1. овог члана не односи се на радњу или делатност која је потребна за увоз производа из члана 113. став 2. овог закона или медицинског производа који садржи тај производ на територију Републике Србије само у сврху препакивања, за поновни извоз или за складиштење.

Надлежни орган ближе прописује изглед ознаке из става 1. тачка 4) овог члана.

Напомена Редакције: овај члан се примењује од 2.7.2022. године и престаје да важи даном приступања Републике Србије Европској унији.

Информације о производњи

Члан 114б

Информације из члана 114а став 1. тачка 2) овог закона које доставља производњач су:

1) пословно име и адреса седишта производњача;

2) назначење да ли је производња намењена извозу или складиштењу или извозу и складиштењу;

3) назначење да ће производња и складиштење, ако постоји, као и прва радња у вези са производњом, бити на територији Републике Србије;

4) број сертификата који је признат од стране надлежног органа;

5) за лекове који се извозе, број дозволе за стављање у промет лека или еквивалент те дозволе из државе у коју се извози, без одлагања када тај податак постане јавно доступан.

Ако производњач достави информације из става 1. тачка 5) овог члана у односу на неку од држава извоза, изузетак из члана 114а овог закона се примењује у односу на ту државу.

Информације из члана 114а став 1. тач. 2) и 3) овог закона које се достављају носиоцу сертификата користе се искључиво у сврху провере да ли су испуњени услови за изузетак од заштите сертификатом који су прописани овим законом и за покретање судског поступка у случају неусклађености.

Надлежни орган ближе прописује форму информација о производњи из става 1. овог члана.

Напомена Редакције: овај члан се примењује од 2.7.2022. године и престаје да важи даном приступања Републике Србије Европској унији.

Обавештавање

Члан 114в

Производњач писменим путем обавештава лица која су у уговорном односу са производњачем који врши радње из члана 114а став 1. тачка 1) овог закона о:

1) томе да су те радње дозвољене у складу са чланом 114а овог закона;

2) томе да би стављање у промет, увоз или поновни увоз производа из члана 113. став 2. овог закона или медицинског производа који садржи тај производ из члана 114а став 1. тачка 1) подтачка (1) овог закона или стављање у промет производа из члана 113. став 2. овог закона или медицинског производа који садржи тај производ из члана 114а став 1. тачка 1) подтачка (3) овог закона представљало повреду права носиоца сертификата уколико се сертификат примењује.

Напомена Редакције: овај члан се примењује од 2.7.2022. године и престаје да важи даном приступања Републике Србије Европској унији.

Субјекти заштите

Члан 115.

Сертификат се признаје носиоцу основног патента или његовом правном следбенику.

Носиоцу више од једног патента за исти производ може се признати само један сертификат за тај производ. Када се два или више захтева за признање сертификата односе на исти производ и потичу од два или више носилаца различитих патената, по један сертификат признаје се сваком од тих носилаца.

Услови за признање сертификата

Члан 116.

Сертификат се признаје на основу поднетог захтева, ако су на дан његовог подношења испуњени следећи услови:

- 1) да је производ заштићен основним патентом који је на снази;
- 2) да је у складу са посебним прописима издата важећа дозвола за стављање производа у промет као лека за људе или животиње, односно средства за заштиту биља;
- 3) да производ већ није био предмет заштите сертификатом;
- 4) да је дозвола из тачке 2) овог члана прва дозвола за стављање производа у промет као лека за људе или животиње или средства за заштиту биља на територији Републике Србије;
- 5) да је прва дозвола издата после 1. јануара 2005. године.

Рок за подношење захтева за признање сертификата

Члан 117.

Захтев за признање сертификата подноси се надлежном органу у року од шест месеци од датума издавања дозволе из члана 116. тачка 2) овог закона.

Ако је дозвола из става 1. овог члана издата пре признања основног патента, захтев за признање сертификата се подноси у року од шест месеци од датума признања патента.

Захтев за признање сертификата

Члан 118.

Захтев за признање сертификата садржи:

- 1) податке о подносиоцу захтева: име, презиме и адресу ако је у питању физичко лице или назив и седиште ако је у питању правно лице;
- 2) податке о заступнику, уколико је именован;
- 3) број признатог основног патента и назив проналаска;
- 4) број и датум прве дозволе за стављање производа у промет издате од стране органа надлежног за стављање у промет производа на територији Републике Србије.

Уз захтев за признање сертификата подноси се:

- 1) дозвола за стављање производа у промет издата од стране органа надлежног за стављање у промет производа на територији Републике Србије, као и сажетак карактеристика производа;
- 2) доказ о уплаћеној републичкој административној такси.

Подаци о захтеву за признање сертификата уписују се у Регистар патената надлежног органа.

Поступак по захтеву за признање сертификата

Члан 119.

У поступку одлучивања о захтеву за признање сертификата надлежни орган утврђује следеће:

- 1) да ли је захтев поднет у року прописаном чланом 117. овог закона;
- 2) да ли је захтев поднет у прописаној форми и да ли садржи све податке и прилоге прописане чланом 118. ст. 1. и 2. овог закона;
- 3) да ли је основни патент био важећи у време подношења захтева за признање сертификата и да ли је подносилац захтева истовремено и носилац основног патента.

Ако захтев за признање сертификата не испуњава све услове из става 1. овог члана, надлежни орган позива подносиоца захтева да у року од 30 дана од дана пријема позива отклони недостатке наведене у позиву, односно да се о њима изјасни.

Ако подносилац захтева у прописаном року не отклони недостатке наведене у позиву, односно о њима се не изјасни, надлежни орган захтев за признање сертификата одбацује.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана или ако подносилац захтева отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган признаје као датум подношења захтева за признање сертификата датум када је сертификат поднет надлежном органу.

Након признања датума подношења пријаве надлежни орган одбија промену захтева за признање сертификата у погледу основног патента.

Ако захтев за признање сертификата испуњава услове из става 1. овог члана, надлежни орган утврђује да ли су на дан подношења захтева испуњени сви услови за признање сертификата прописани овим законом.

Ако надлежни орган утврди да нису испуњени услови за признање сертификата прописани овим законом, обавештава подносиоца о резултатима испитивања и позива да отклони утврђене недостатке, односно да се изјасни о разлогима због којих се сертификат не може признати, у року од два месеца од дана пријема обавештења.

На образложени захтев подносиоца, надлежни орган доноси закључак о продужењу рока из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца, под условом да је достављен доказ о уплати републичке административне таксе.

Ако подносилац захтева пропусти да у остављеном року одговори на обавештење о резултатима испитивања из става 2. овог члана, надлежни орган одбације захтев за признање сертификата.

Ако надлежни орган утврди да нису испуњени услови за признање сертификата прописани овим законом, доноси решење о одбијању захтева за признање сертификата.

Решење о признању сертификата

Члан 120.

Ако су испуњени услови за признање сертификата прописани овим законом и ако је достављен доказ о уплати трошкова објаве, надлежни орган доноси решење о признању сертификата којим се одређује његово трајање.

Ако је истекао законски рок важења основног патента, надлежни орган доноси решење из става 1. овог члана, уколико су плаћене и све доспеле годишње таксе за одржавање сертификата којима је истекао додатни рок за плаћање.

Уколико подносилац захтева не плати таксе из ст. 1. и 2. овог члана у року који је за то одређен, надлежни орган захтев одбације.

Објава

Члан 121.

Надлежни орган у службеном гласилу објављује податке из захтева за признање сертификата прописане чланом 118. став 1. овог закона, податке о сертификату, податак о одбијању или одбацивању сертификата, као и податак о престанку важења сертификата.

Надлежни орган, без одлагања, на својој интернет страници објављује информације о производњи из члана 114а став 1. тач. 2) и 3) овог закона.

Упис у регистар

Члан 122.

Подаци који се односе на поступак за признање сертификата, као и време трајања заштите по признатом сертификату уписују се у Регистар патената надлежног органа.

Надлежни орган ближе прописује податке из става 1. овог члана који се уписују у Регистар.

Трајање заштите

Члан 123.

Сертификат почиње да важи одмах након истека законског рока трајања основног патента. Защита по признатом сертификату траје временски период који је једнак временском периоду који протекне од датума подношења пријаве основног патента до дана издавања прве дозволе за стављање у промет производа, умањен за пет година.

Трајање сертификата из става 1. овог члана не може да буде дуже од пет година од дана почетка његовог важења.

У сврху одређивања важења сертификата из става 1. овог члана, за производ који је обухваћен дозволом за стављање у промет средства за заштиту биља, узима се датум издавања привремене прве дозволе за стављање у промет, само ако је привремена дозвола непосредно праћена коначном дозволом за стављање у промет за исти производ.

Продужење важења сертификата

Члан 123а

Важење сертификата за лек из члана 123. ст. 1. и 2. овог закона може се продужити за шест месеци, ако су за лек завршена сва потребна испитивања по одобреном педијатријском истраживачком плану у државама чланицама Европске уније, под условом да је дозвола за стављање лека у промет издата у свим државама чланицама Европске уније, у складу са посебним прописима.

Напомена Редакције: овај члан се примењује од дана приступања Републике Србије Европској унији

Одржавање важења сертификата

Члан 124.

За одржавање важења сертификата плаћа се републичка административна такса, рачунајући од датума почетка важења сертификата.

Престанак важења сертификата

Члан 125.

Сертификат престаје да важи:

- 1) истеком временског периода из члана 123. овог закона;
- 2) ако се носилац одрекне сертификата, сертификат престаје да важи наредног дана од дана достављања надлежном органу писане изјаве о одрицању;
- 3) ако годишња такса из члана 124. овог закона није благовремено плаћена и није достављен доказ о извршеној уплати, наредног дана од дана истека рока из члана 124. овог закона;
- 4) ако производ за који је признат сертификат више не може бити у промету због престанка важења дозволе из било ког разлога.

Надлежни орган одлучује о престанку сертификата у случају из става 1. тачка 4) овог члана по службеној дужности, или на захтев.

О престанку важења сертификата надлежни орган доноси решење.

Решење донето у случајевима из става 1. тач. 2) и 3) овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Сходна примена одредба поступка за стицање и престанак права

Члан 126.

На поступак у вези са признањем и престанком сертификата сходно се примењују одредбе овог закона о поступку за стицање и престанак права, ако овим законом није друкчије одређено.

Оглашавање ништавим решења о признању сертификата о додатној заштити

Члан 127.

Решење о признању сертификата о додатној заштити оглашава се ништавим:

- 1) ако је сертификат признат противно условима прописаним овим законом;
- 2) ако је основни патент престао да важи у складу са чл. 41, 42. и 43. овог закона;
- 3) ако је основни патент оглашен ништавим у потпуности или делимично, због чега производ за који је сертификат издат више није обухваћен патентним захтевима или ако након престанка основног патента постоје разлози који би такав поништај оправдали.

На оглашавање ништавим сертификата о додатној заштити сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на поступак по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању патента.

Ако је основни патент оглашен ништавим у потпуности или делимично, надлежни орган може по службеној дужности огласити ништавим и сертификат.

XII. ОГЛАШАВАЊЕ НИШТАВИМ

1. Оглашавање ништавим решења о признању права

Разлози за оглашавање ништавим

Члан 128.

Надлежни орган може у свако доба огласити ништавим решење о признању патента или малог патента делимично или у целини, на предлог сваког лица ако утврди да:

- 1) предмет заштите није проналазак у смислу чл. 7. и 8. овог закона;
- 2) проналазак припада категорији проналазака који су изузети из заштите у смислу члана 9. овог закона;
- 3) проналазак на дан подношења пријаве патента или на дан признатог права првенства, није био нов у смислу чл. 10. и 11. овог закона или није имао инвентивни ниво у смислу члана 12. овог закона или проналазак није индустријски примењив у смислу члана 13. овог закона;
- 4) проналазак није описан потпуно и јасно у смислу члана 82. овог закона;
- 5) је признат шири обим права од обима који је могао бити подржан пријавом проналaska на дан подношења пријаве или на дан од ког је признато право првенства пријаве или ако је право признато за издвојену пријаву чији је садржај шири од садржаја првобитне пријаве, како је поднета.

Предлог за оглашавање ништавим решења о признању права

Члан 129.

Поступак за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента покреће се подношењем писаног предлога надлежном органу.

Предлог из става 1. овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу предлога; податке о носиоцу права; назначење да се тражи оглашавање решења ништавим; број решења и регистарски број патента или малог патента; разлоге због којих се предлаже оглашавање ништавим и одговарајуће доказе, као и доказ о уплати прописане таксе.

Поступак по поднетом предлогу за оглашавање ништавим решења о признању права

Члан 130.

Предлог за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента је уредан ако садржи податке из члана 129. овог закона.

Ако предлог за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента није уредан, надлежни орган ће писаним путем уз навођење разлога позвати подносиоца предлога да га уреди у року од 30 дана од дана пријема позива.

На образложени захтев подносиоца предлога, уз који се доставља доказ о уплати републичке административне таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац предлога у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће предлог за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента закључком одбацити.

Надлежни орган ће уредан предлог с приложеним доказима доставити носиоцу права и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива достави свој одговор.

У току поступка за оглашавање ништавим решења о признању права, надлежни орган позива странке, онолико пута колико је потребно, да у року из става 5. овог члана доставе своје примедбе на поднеске друге стране.

У току поступка за оглашавање ништавим решења о признању права, надлежни орган одржава усмену расправу ако оцени да је њено одржавање нужно за утврђивање чињеница битних за доношење одлуке по предлогу.

Ако надлежни орган, на основу спроведеног поступка за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента утврди да су разлози за оглашавање ништавим из члана 128. овог закона испуњени и да патент или мали патент не може да остане на снази ни у изменјеном облику, доноси решење којим оглашава ништавим решење о признању патента или малог патента у целини.

Ако надлежни орган, на основу спроведеног поступка за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента утврди да разлози за оглашавање ништавим из члана 128. овог закона нису испуњени доноси решење којим се предлог за оглашавање ништавим патента или малог патента одбија.

Ако надлежни орган утврди да има основа да патент или мали патент остане на снази у изменјеном облику може позвати носиоца права да у року из става 5. овог члана достави патентне захтеве у изменјеном облику. Уколико носилац права достави патентне захтеве у изменјеном облику надлежни орган ће их доставити подносиоцу предлога и позвати га да у року из става 5. овог члана достави образложене примедбе.

Уколико носилац права не достави патентне захтеве у изменјеном облику или га надлежни орган није позвао да достави патентне захтеве у изменјеном облику, надлежни орган обавештава странке у поступку о тексту патентних захтева са којим намерава да одржи патент или мали патент у важности у изменјеном облику и позива их да поднесе образложене примедбе у року из става 5. овог члана.

Ако су странке сагласне са текстом патентних захтева којим надлежни орган намерава да одржи патент или мали патент у важности у изменјеном облику или нису доставиле образложене примедбе у року из става 11. овог члана, надлежни орган доноси решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента, којим се патент или мали патент одржава у важности у изменјеном облику, према тексту патентних захтева који је достављен странкама на сагласност.

Ако носилац права изјави да није сагласан са текстом патентних захтева из става 11. овог члана, дужан је да наведе разлоге због којих исти не прихвата и да надлежном органу достави текст патентних захтева у изменјеном облику.

На образложени захтев носиоца права или подносиоца предлога, уз који се доставља доказ о уплати републичке административне таксе, надлежни орган продужава рок из става 5. овог члана за време које сматра примереним.

Ако надлежни орган прихвати текст патентних захтева у изменјеном облику, доноси решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента, којим се патент или мали патент одржава у важности у изменјеном облику, према тексту патентних захтева које је доставио носилац права.

Ако надлежни орган не прихвати текст патентних захтева у изменјеном облику, доноси решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента, којим се патент или мали патент одржава у важности у изменјеном облику, према тексту патентних захтева који је достављен странкама на сагласност.

Решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента надлежни орган доноси под условом да је плаћена републичка административна такса за објаву прописаних података из решења о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента и такса штампања патентног списка у изменјеном облику.

Уколико носилац права не плати трошкове из става 17. овог члана у остављеном року од пријема позива за плаћање трошкова и не достави, у истом року, надлежном органу доказе о извршеним уплатама, патент или мали патент се оглашава ништавим у целини, о чему надлежни орган доноси решење које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Решење о оглашавању ништавим патента или малог патента у целини или делимично нема дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења тог решења биле правноснажне, као и на закључене уговоре о преносу права, односно о уступању лиценце, ако су и у мери у којој су ти уговори извршени, под условом да је тужилац, односно носилац патента или малог патента био савестан.

Објава и издавање патентног списка у изменјеном облику

Члан 131.

Надлежни орган ће у року од три месеца од дана правноснажности одлуке о поништају објавити податке о поништеном праву у службеном гласилу.

Ако је патент или мали патент одржан у важности као изменјен, у складу са одредбама члана 130. овог закона, надлежни орган објављује нови патентни спис, што је пре могуће, после објављивања одлуке донете у поступку оглашавања ништавим.

Одредбе члана 112. овог закона се примењују на одговарајући начин на објаву новог патентног списка патента или малог патента који је одржан у важности у измењеном облику.

Надлежни орган ближе прописује садржину података из става 1. овог члана.

XIII. ГРАЂАНСКО-ПРАВНА ЗАШТИТА ПРАВА

1. Тужба због повреде права

Повреда права и право на тужбу

Члан 132.

Повредом права из објављене пријаве патента, патента или малог патента сматра се свако неовлашћено предузимање радњи из чл. 14. и 15. овог закона.

Тужбу због повреде права или постојања озбиљне опасности да ће право бити повређено надлежном суду може да поднесе: подносилац пријаве патента, носилац права или стицилац лиценце.

Подносилац пријаве или стицилац лиценце има право на тужбу након објаве пријаве патента.

Стицилац лиценце може да поднесе тужбу надлежном суду због повреде права у обиму у коме је на основу закона или уговора стекао право на искоришћавање проналаска, уколико другачије није уговорено.

Ако су више лица носиоци права или носиоци права из објављене пријаве патента на истом проналаску сваки од њих је овлашћен да у своје име и за свој рачун захтева грађанско-правну заштиту.

Тужбени захтеви

Члан 133.

Тужбом се може захтевати нарочито:

- 1) утврђење повреде права или озбиљне опасности да ће право бити повређено;
- 2) забрана радњи којима се повређује право или радњи које представљају озбиљну опасност да ће право бити повређено, као и забрана понављања таквих или сличних радњи под претњом плаћања примереног новчаног износа тужиоцу;
- 3) накнада штете због повреде права;
- 4) објављивање пресуде о трошку туженог;
- 5) одузимање, односно трајно искључење из промета или уништење, или преиначење без било какве накнаде, производа који су настали или стечени повредом права;
- 6) забрана отуђења, одузимање или уништење, без било какве накнаде, материјала и предмета (прибор, алат) који су претежно употребљени у стварању производа којима се повређује право.

У случају повреде права тужба се може поднети и против лица чије су услуге коришћене при повреди права (посредник).

При одлучивању о тужбеном захтеву из става 1. тачка 4) овог члана, суд одлучује у којем ће средству јавног информисања бити објављена пресуда. Ако суд одлучи да се објави само део пресуде, при одлучивању о тужбеном захтеву, одредиће да се објави изрека и према потреби онај део пресуде из којег је видљиво о каквој се повреди ради и ко је извршио повреду.

При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 5) и 6) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде и тужбених захтева, као и интерес трећих лица.

Подносилац пријаве има право на накнаду штете од датума објаве.

На питања у вези са накнадом штете нанете повредом права, која нису уређена овим законом, примењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Накнада штете

Члан 133а

Оштећени има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете.

При одређивању висине накнаде штете суд узима у обзир све околности конкретног случаја, као што су негативне економске последице које трпи оштећени, укључујући изгубљену добит и добит коју је штетник остварио повредом права.

Суд може уместо накнаде штете из става 1. овог члана, када околности случаја то оправдавају, да досуди оштећеном паушалну накнаду која не може бити нижа од накнаде коју би примио за конкретни облик коришћења предмета заштите, да је то коришћење било законито.

Лице које повреду права није учинило намерно или крајњом непажњом, дужно је да оштећеном надокнади штету само у висини добити коју је остварило повредом права.

Привремене мере

Члан 134.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да постоји озбиљна опасност да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру:

- 1) одузимања, односно искључења из промета производа којима се повређује право;
- 2) одузимања или забрану отуђења материјала и предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању производа којима се повређује право, односно претежно намењених стварању производа којима се повређује право;
- 3) забране предузимања радњи којима се повређује право или које представљају озбиљну опасност да ће право бити повређено.

Привремена мера се може, под истим условима, одредити и против сваког лица чије услуге је користило лице које врећа право (посредник).

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да постоји озбиљна опасност да ће бити повређено приликом обављања привредне делатности и које учини вероватним постојање опасности која би осујетила или знатно отежала накнаду штете, суд може, поред привремених мера из става 1. овог члана, одредити и привремену меру:

- 1) заплене покретне и непокретне имовине лица против кога се привремена мера предлаже;
- 2) забране исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се привремена мера предлаже.

Ради одређивања и спровођења привремене мере из става 3. овог члана суд може наложити достављање банкарских, финансијских, пословних или других докумената и података или наложити да се омогући приступ тим документима и подацима.

На лице коме је изречена забрана из става 1. тач. 2) и 3) и става 3. тачка 2) овог члана, као и налог из става 4. овог члана, а које не поступи по забрани, односно налогу, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује извршење и обезбеђење.

Поступак за одређивање привремене мере

Члан 135.

Суд може одредити привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 1. овог члана, доставља се странкама у поступку без одлагања, а најкасније одмах по спровођењу мере.

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног или другог поступка, тужба, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања мере, мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 135a

Ако у року из члана 135. став 3. овог закона тужба не буде поднета, односно не буде покренут други поступак ради оправдања привремене мере, суд на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставља поступак и укида спроведене радње.

Ако поступак по привременој мери буде обустављен и спроведене радње буду укинуте у складу са овим чланом, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 2. овог члана.

Сходна примена закона којим се уређује извршење и обезбеђење

Члан 1356

На питања у вези са поступком одређивања привремене мере, која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређују извршење и обезбеђење.

Обезбеђење доказа

Члан 136.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да ће бити повређено, суд може у току, као и пре покретања парничног поступка, одредити обезбеђење доказа, под условом да повериљиве информације буду заштићене.

Обезбеђењем доказа у смислу става 1. овог члана сматра се:

- 1) узимање детаљног описа производа којима се повређује право, са или без узимања узорака тих производа;
- 2) одузимање производа или дела производа којима се повређује право, а ако је то оправдано, и одузимање материјала и предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању или стављању у промет производа којима се повређује право, као и докумената који се односе на наведено.

Поступак за обезбеђење доказа

Члан 136а

Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету или ако постоји очигледна опасност да ће докази бити уништени.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставља се странкама у поступку без одлагања, а најкасније одмах по спровођењу мере.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка, тужба се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења доказа.

Укидање обезбеђења доказа и накнада штете

Члан 136б

Ако у року из члана 136а став 3. овог закона тужба не буде поднета, суд на предлог противне странке обуставља поступак и укида спроведене радње.

Ако поступак обезбеђења доказа буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, противна странка има право на накнаду штете која му је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 2. овог члана.

Прибављање доказа

Члан 136в

Ако се странка у поступку која је учинила вероватним своје тврђење позива на доказ који се налази у поседу противне странке, суд противној странци налаже да достави тај доказ водећи рачуна о примени прописа о заштити поверљивих информација.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено приликом обављања привредне делатности, суд, на предлог једне странке у поступку, позива другу странку да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њеном поседу, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Сходна примена закона којим се уређује парнични поступак

Члан 136г

На питања у вези са поступком за обезбеђење доказа, која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Rок за подношење тужбе

Члан 137.

Тужба због повреде права може се поднети у року од три године од дана сазнања за повреду и учиниоца, али не после истека рока од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Teret доказивања

Члан 138.

Ако је предмет повреде права поступак за добијање новог производа, сматраће се да је сваки идентичан производ добијен заштићеним поступком, док се не докаже супротно.

Терет доказивања пада на туженог који такав производ производи, при чему се у обзир узима легитимни интерес туженог да заштити своје производне и пословне тајне.

Обавеза пружања информације

Члан 139.

Суд може, на оправдан захтев лица чије је право повређено, наложити лицу које је извршило повреду права да пружи информације о лицима која су учествовала у повреди права, као и о пореклу и дистрибутивним каналима производа или услуга којима се повређује право, као и да преда документе који су у вези са повредом права.

Достављање информација из става 1. овог члана суд може наложити и другом лицу:

1) код кога су пронађени производи којима се повређује право приликом обављања привредне делатности;

- 2) које користи услуге којима се право повређује приликом обављања привредне делатности;
- 3) које приликом обављања привредне делатности пружа услуге које се користе у активностима које повређују право;
- 4) које је лице из тач. 1), 2) или 3) овог става навело као лице укључено у производњу или дистрибуцију производа или пружање услуга којима се повређује право.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

- 1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију производа или пружање услуга, као и подаци о продавцима који те производе продају;
- 2) подаци о количини произведених, испоручених или наручених производа или услуга, као и подаци о ценама оствареним за те производе или услуге.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступе по налогу суда и не доставе тражене информације, одговараће за штету која на тај начин настане.

2. Тужба за утврђивање права на заштиту

Члан 140.

Проналазач, његов правни следбеник или послодавац има право да тужбом захтева од суда да утврди да има право на заштиту одређеног проналаска, уместо лица или заједно са лицем које је пријавило тај проналазак.

Ако је решењем надлежног органа признато право, проналазач, његов правни следбеник или послодавац из става 1. овог члана може тужбом од суда тражити да је он носилац права уместо лица или заједно са лицем које је уписано као носилац права.

Тужба из става 1. овог члана може се поднети до доношења решења о признању права, а тужба из става 2. овог члана до истека рока трајања права.

Поступци из става 1. и 2. овог члана су хитни.

Правноснажну пресуду којом је усвојен тужбени захтев из ст. 1. и 2. овог члана суд доставља надлежном органу, ради уписа промене подносиоца пријаве или носиоца права у одговарајући регистар.

3. Тужба за заштиту права послодавца или запосленог

Члан 141.

Послодавац или запослени који према одредбама овог закона има право на заштиту или на економско искоришћавање проналаска из радног односа може тужбом захтевати од суда утврђивање и заштиту својих права.

Тужба из става 1. овог члана за утврђивање права запосленог или послодавца може се поднети у року од две године од дана објаве пријаве за признање патента, али не по истеку две године од дана престанка радног односа током кога је проналазак створен.

Правноснажну пресуду којом је усвојен тужбени захтев из става 1. овог члана суд доставља надлежном органу, ради уписа промене носиоца права у одговарајући регистар.

4. Тужба за утврђивање својства проналазача

Члан 142.

Ако је у пријави патента или малог патента или у некој другој исправи предвиђено овим законом наведено неко друго лице као проналазач, проналазач има право на подношење тужбе надлежном суду ради утврђивања његовог својства проналазача и налагања уписа његовог имена у пријаву патента или малог патента, као и у одговарајуће исправе и регистре, у складу са одредбама овог закона.

Рок у коме се може поднети тужба из става 1. овог члана није ограничен.

У случају смрти проналазача, право на тужбу из става 1. овог члана имају његови наследници.

5. Прекид парничног поступка

Члан 143.

Суд ће прекинути поступак по тужби због повреде права из објављене пријаве до правноснажности одлуке надлежног органа по пријави.

Ако је пред надлежним органом покренут поступак из члана 128. овог закона, суд ће прекинути поступак по тужби из члана 132. став 1, члана 133, члана 140. став 2. и члана 142. овог закона до правноснажности одлуке надлежног органа.

6. Ревизија

Члан 144.

Ревизија је увек дозвољена против правноснажних пресуда донетих у другом степену у споровима који се односе на заштиту и употребу проналазака.

XIV. ЕВРОПСКА ПРИЈАВА И ЕВРОПСКИ ПАТЕНТ

Дејство европске пријаве и европског патента у Републици Србији

Члан 145.

Европска пријава патента и европски патент, под условима одређеним овим законом, имају исто правно дејство и третираће се под истим условима као и национална пријава патента и национални патент.

Подношење европске пријаве патента

Члан 146.

Европска пријава патента може бити поднета:

- 1) Европском заводу за патенте;
- 2) надлежном органу.

Надлежни орган прослеђује европску пријаву патента Европском заводу за патенте у року од:

- 1) шест недеља од дана подношења, ако предмет пријаве очигледно не подлеже поверљивости на основу овог закона;
- 2) четири месеца од дана подношења или, ако се тражи право првенства, 14 месеци од датума првенства, ако пријава захтева даље испитивање у погледу поверљивости.

Европска пријава патента поднета надлежном органу има исто дејство као да је истог датума поднета Европском заводу за патенте, под условом да је надлежни орган у складу са одредбама става 2. овог члана европску пријаву благовремено проследио Европском заводу за патенте.

Европска издвојена пријава патента и нова европска пријава патента из члана 61. став 1. тачка б) Конвенције о европском патенту подносе се непосредно Европском заводу за патенте.

Ако надлежни орган процени да се ради о проналаску од значаја за одбрану и безбедност Републике Србије, европску пријаву патента неће проследити Европском заводу за патенте у складу са одредбом из става 2. овог члана, него ће поступити у складу са одредбама овог закона које се односе на проналаске од значаја за одбрану и безбедност Републике Србије, о чему ће обавестити подносиоца пријаве.

Европска пријава патента која се поднесе надлежном органу у складу са одредбама овог члана, мора бити поднета на једном од службених језика из члана 14. став. 1. Конвенције о европском патенту или ако је поднета на неком другом језику у складу са чланом 14. став 2. Конвенције о европском патенту, мора бити преведена на један од службених језика и поднета у року од два месеца од подношења европске пријаве патента.

Таксе и накнаде трошкова за европске пријаве патента

Члан 147.

Европском заводу за патенте плаћају се таксе и трошкови у вези са европским пријавама патената у складу са одредбама Конвенције о европском патенту и прописима за њено спровођење.

Право првенства и привремена права код европских пријава патената

Члан 148.

Европска пријава патента, којој је признат датум подношења и у којој је назначена Република Србија, истоветна је уредној националној пријави патента, са правом првенства затраженим за европску пријаву патента, ако је то право затражено, без обзира на исход поступка по пријави.

Објављена европска пријава патента обезбеђује подносиоцу пријаве једнака привремена права прописана овим законом, као и објављена национална пријава патента, од датума кад подносилац пријаве достави превод патентних захтева објављене европске пријаве патента на српски језик, лицу које користи тај проналазак у Републици Србији.

Сматра се да европска пријава патента од почетка није имала дејства из става 2. овог члана, ако је повучена, ако се сматра повученом, ако је коначно одбијена или ако је назнака Републике Србије повучена или се сматра повученом.

Дејство европског патента и поступак за упис европског патента у Регистар патената

Члан 149.

Европски патент у коме је назначена Република Србија, под условима из ст. 2–6. овог члана, од датума када је од стране Европског завода за патенте објављен податак о признању европског патента, обезбеђује једнака права као и национални патент у складу са овим законом.

У року од три месеца од датума објаве података о признању европског патента, носилац патента доставља надлежном органу:

- 1) захтев за упис европског патента у регистар патената;
- 2) патентни спис како је објављен у службеном гласилу Европског завода за патенте преведен на српски језик;
- 3) доказ о плаћеној републичкој административној такси за захтев из тачке 1) овог става и доказ о плаћеној републичкој административној такси за објаву података о признатом европском патенту у службеном гласилу.

Ако Европски завод за патенте одржи европски патент на снази са изменјеним патентним захтевима, носилац патента доставља надлежном органу превод изменjenog патентног списка на српски језик и доказ о плаћеној републичкој административној такси за објаву, у року од три месеца од датума објаве у службеном гласилу Европског завода за патенте, податка о одлуци да европски патент са изменама остаје на снази.

Надлежни орган објављује сваки превод који је благовремено поднет на основу одредаба става 2. или става 3. овог члана.

Ако превод из става 2. или става 3. овог члана није поднет благовремено или ако републичке административне таксе нису плаћене у роковима из ст. 2. и 3. овог члана, европски патент за Републику Србију се сматра неважећим од почетка.

Сматра се да европски патент и пријава на којој је он заснован од почетка нису имали дејства из става 1. овог члана и члана 148. став 2. овог закона, у обиму у којем је тај патент пред Европским заводом за патенте оглашен ништавим, као и у обиму у коме је оглашен ништавим на основу решења из члана 131. овог закона.

Надлежни орган доноси решење о упису европског патента у Регистар патената и израђује патентни спис на српском језику. За израду патентног списка плаћа се републичка административна такса.

Уколико подносилац захтева за упис европског патента у Регистар патената не достави доказ о плаћеној републичкој административној такси из става 7. овог члана у остављеном року од дана пријема позива за плаћање републичке административне таксе, надлежни орган ће захтев за упис европског патента у Регистар патената одбацити закључком.

Превод исправљеног патентног списка, онако како је објављен од стране Европског завода за патенте, надлежни орган објављује на писани захтев носиоца права, уз достављање доказа о уплати прописаних трошкова објаве и његовог превода.

Подаци о европском патенту, уписаны у регистар патената објављују се у службеном гласилу надлежног органа.

Ако Европски завод за патенте огласи у целини ништавим европски патент уписан у Регистар патената, надлежни орган по службеној дужности доноси решење о поништају решења о упису европског патента у Регистар патената.

Аутентични текст европских пријава патената или европских патената

Члан 150.

Текст европске пријаве патента или европског патента сачињен на језику поступка који се води у Европском заводу за патенте аутентичан је текст у било ком поступку у Републици Србији.

Изузетно од става 1. овог члана, превод какав је достављен на основу члана 148. става 2. или члана 149. ст. 2. и 3. овог закона сматра се аутентичним, осим у поступку оглашавања ништавим, кад пријава или патент на језику превода обезбеђује заштиту која је ужа од оне која је дата на језику поступка.

Подносилац пријаве или носилац европског патента може у свако доба поднети исправљени превод патентних захтева европске пријаве или превод списка европског патента.

Исправљени превод патентних захтева објављене европске пријаве патента из става 3. овог члана нема правно дејство у Републици Србији све док се не достави лицу које користи тај проналазак у Републици Србији.

Исправљени превод патентног списка европског патента из става 3. овог члана у коме је назначена Република Србија нема правно дејство док надлежни орган не објави податак да је превод исправљен. Објава података да је превод исправљен врши се што је могуће пре, након уплате трошкова прописаних за објаву.

Свако савесно лице које користи или је учинило ефективне и озбиљне припреме за коришћење проналaska, а чије коришћење не би представљало повреду права из пријаве или повреду патента у првобитном преводу, може након што почне правно дејство исправљеног превода, наставити такво коришћење у оквиру свог посла или за своје потребе без плаћања накнаде.

Права ранијег датума

Члан 151.

Европска пријава патента и европски патент у коме је назначена Република Србија, имају у односу на националну пријаву патента или малог патента и национални патент или мали патент, иста дејства у погледу стања технике као и национална пријава патента или малог патента и национални патент или мали патент.

Национална пријава патента или малог патента и национални патент или мали патент у Републици Србији, имају у односу на европски патент у коме је назначена Република Србија, исто дејство у погледу стања технике који имају у односу на национални патент или мали патент.

Истовремена заштита

Члан 152.

Ако европски патент у коме је назначена Република Србија и национални патент или мали патент имају исти датум подношења или ако је затражено право првенства, а исти датум првенства је признат истом лицу или његовом правном следбенику, национални патент или мали патент нема дејство у мери у којој обухвата исти проналазак као и европски патент у коме је назначена Република Србија, од датума од када је рок за подношење приговора на европски патент истекао, а приговор није поднет или од датума од када је у поступку по приговору на европски патент донета коначна одлука да европски патент остаје на снази.

Претварање европске пријаве у националну пријаву патента

Члан 153.

Надлежни орган спроводи поступак за признање националног патента на захтев подносиоца европске пријаве патента, у следећим случајевима:

- 1) када се европска пријава патента сматра повученом према члану 77. став 3. Конвенције о европском патенту;

2) када превод европске пријаве патента није благовремено поднет у складу са одредбом члана 14. став 2. и члана 90. став 3. Конвенције о европском патенту.

У случају из става 1. тачка 1) овог члана, захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву се подноси надлежном органу. Надлежни орган, захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву прослеђује директно централним заводима за индустријску својину држава уговорница које су ту наведене, у складу са прописима о националној безбедности. У погледу рока за прослеђивање и последица неблаговременог прослеђивања захтева за претварање европске пријаве у националну пријаву, примењиваће се Конвенција о европском патенту.

У случајевима из става 1. тачка 2) овог члана, захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву се подноси Европском заводу за патенте који га прослеђује надлежном органу ако је у њему наведена Република Србија.

Захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву се сматра поднетим након уплате таксе и накнаде трошкова за претварање, о чему се надлежном органу достављају докази о извршеним уплатама. Захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву подноси се у року прописаном Конвенцијом о европском патенту. Дејство европске пријаве патента наведено у члану 66. Конвенције о европском патенту престаје ако захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву није благовремено поднет.

У року од два месеца од дана подношења захтева за претварање европске пријаве патента у националну пријаву патента, подносилац пријаве је дужан да плати трошкове за објаву података о претварању и да достави надлежном органу доказ о извршеној уплати, као и да поднесе надлежном органу превод оригиналног текста европске пријаве патента на српски језик. Податак о претварању се објављује у службеном гласилу.

Ако прописана накнада трошкова из става 5. овог члана није благовремено плаћена и ако доказ о извршеној уплати није благовремено достављен надлежном органу, односно ако превод оригиналног текста европске пријаве патента на српски језик није благовремено поднет, сматра се да захтев за претварање није поднет, о чему надлежни орган доноси закључак.

Таксе за одржавање европских патената

Члан 154.

Таксе за одржавање права из европског патента плаћају се надлежном органу за године које следе након године у којој је објављен податак о признању европског патента, у складу са посебним прописом.

Располагање европском пријавом патента и европским патентом

Члан 155.

Одредбе овог закона о преносу права, лиценци, заложном праву и принудним лиценцима се примењују на европске пријаве патената и европске патенте са дејством на територији Републике Србије.

Заштита од повреде

Члан 156.

Одредбе овог закона о грађанско-правној заштити права у случају повреде се примењују на европске пријаве патената и европске патенте у којима је назначена Република Србија.

Оглашавање ништавим европског патента

Члан 157.

У складу са одредбом члана 138. Конвенције о европском патенту, европски патент може бити оглашен ништавим у поступку који се води пред надлежним органом у складу са одредбама овог закона, са дејством за Републику Србију.

У поступку оглашавања ништавим пред надлежним органом, носилац европског патента има право да ограничи патент изменом патентних захтева. Овако ограничен патент чини основ за поступање.

Ако је надлежном органу поднет предлог за оглашавање ништавим европског патента након што је пред Европским заводом за патенте покренут поступак поводом приговора из члана 99. Конвенције о европском патенту или захтева за ограничење или оглашавање ништавим из члана 105а Конвенције о европском патенту, надлежни орган ће прекинuti поступак поводом предлога за оглашавање ништавим до окончања наведених поступака пред Европским заводом за патенте.

Примена Конвенције о европском патенту

Члан 158.

На европске патенте и пријаве европских патената у којима је назначена Република Србија примењиваће се овај закон уколико није другачије прописано Конвенцијом о европском патенту.

У случају сукоба одредаба Конвенције о европском патенту и овог закона примењиваће се Конвенција о европском патенту.

XV. МЕЂУНАРОДНА ПРИЈАВА ПРЕМА УГОВОРУ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ПАТЕНАТА

Међународна пријава

Члан 159.

Међународна пријава је пријава која се подноси у складу са Уговором о сарадњи у области патената. Свако позивање на Уговор о сарадњи у области патената у овом закону сматра се истовремено и позивање на Правилник за примену Уговора о сарадњи у области патената.

На међународне пријаве које се надлежном органу подносе као органу примаоцу или у којима је надлежни орган наведен као назначени или изабрани орган, примењују се одредбе Уговора о сарадњи у области патената, одредбе овог закона и прописа донесених на основу овог закона.

Међународна пријава која се надлежном органу подноси као органу примаоцу

Члан 160.

Међународна пријава може се поднети надлежном органу као органу примаоцу ако је подносилац физичко лице које је држављанин Републике Србије или има пребивалиште у Републици Србији или ако је подносилац правно лице које има седиште у Републици Србији.

Међународна пријава која се надлежном органу подноси као назначеном или изабраном органу

Члан 161.

Међународна пријава у којој је Република Србија у складу са одредбама Уговора о сарадњи у области патената, назначена или изабрана ради признања националног патента, подноси се надлежном органу на српском језику најкасније до истека 30. месеца рачунајући од међународног датума подношења или од датума првенства, ако је у међународној пријави затражено право првенства.

Рок из става 1. овог члана продужава се за 30 дана, ако подносилац међународне пријаве патента плати прописану таксу за такво продужење рока и достави надлежном органу доказ о извршеној уплати.

Међународна пријава поднета надлежном органу као назначеном или изабраном органу објављује се у службеном гласилу, у складу са чланом 102. овог закона, најкасније у року од шест месеци од датума пријема пријаве од стране надлежног органа.

Привремена права прописана чланом 18. став 1. овог закона подносилац међународне пријаве стиче датумом објаве у службеном гласилу података наведених у члану 102. овог закона.

Поступак суштинског испитивања међународне пријаве спроводи се на захтев подносиоца пријаве, ако је тај захтев поднет у року из члана 103. овог закона.

Међународна пријава објављена у складу са чланом 21. Уговора о сарадњи у области патената неће се сматрати стањем технике у складу са чланом 10. став 2. тачка 2) овога закона док се не испуни услови из става 1. овог члана.

Орган за међународно претраживање и међународно претходно испитивање

Члан 162.

За међународне пријаве поднете надлежном органу као органу примаоцу, подносилац пријаве може назначити орган за међународно претраживање и међународно претходно испитивање у складу са потписаним међународним уговорима.

XVI. МАЛИ ПАТЕНТ

Предмет и услови заштите

Члан 163.

Мали патент је право које се признаје за проналазак који је нов, који има инвентивни ниво и који је индустријски применљив.

Малим патентом се не могу штитити:

- 1) проналасци из области биотехнологије;
- 2) супстанце;
- 3) лекови;
- 4) супстанце или композиције из члана 10. ст. 3. и 4. овог закона;
- 5) биљне сорте или животињске расе;
- 6) поступак који се може заштитити патентом.

Пријава малог патента може да садржи један независан патентни захтев и највише четири зависна патентна захтева.

Пријавом малог патента не може се добити заштита за јединство проналаска.

Пријава малог патента може се поделити на две или више самосталних пријава малог патента (издвојена пријава).

Пријава малог патента не може се поднети као допунска пријава у смислу члана 88. овог закона.

Испитивање пријаве малог патента

Члан 164.

После признања датума подношења пријаве у складу са чланом 97. овог закона, надлежни орган у поступку признања малог патента:

- 1) испитује да ли пријава малог патента испуњава услове из члана 99. став 1. овог закона;
- 2) испитује да ли пријава малог патента испуњава услове из члана 163. ст. 2–6. овог закона;
- 3) утврђује да предмет заштите није обухваћен одредбама члана 7. став 4. овог закона;
- 4) утврђује да је предмет заштите проналазак који није изузет од патентибилности у смислу члана 9. став 1. овог закона;
- 5) испитује да ли је предмет заштите описан потпуно и јасно, у складу са чланом 82. ст. 1. и 2. овог закона;
- 6) испитује да ли је предмет заштите техничко решење одређеног проблема;
- 7) испитује да ли је пријава малог патента у складу са одредбама члана 83. став 1. и члана 85. став 1. овог закона.

Ако надлежни орган утврди да пријава и предмет заштите малог патента испуњавају услове из става 1. овог члана, под условом да су достављени докази о извршеним уплатама из члана 107. став 5. овог закона, доноси решење о признању малог патента.

У поступку признања малог патента, предмет проналaska који је наведен у пријави се не испитује на новост, инвентивни ниво и индустриску применљивост.

Ако надлежни орган утврди да пријава и предмет заштите не испуњавају услове из става 1. овог члана, резултатом испитивања, који нарочито садржи образложење са разлогима због којих се мали патент не може признати, ће позвати подносиоца пријаве да отклони констатоване недостатке или да се изјасни о разлогима због којих се мали патент не може признати у року који не може бити краћи од два месеца и дужи од три месеца.

Након пријема резултата испитивања из става 4. овог члана, подносилац пријаве може само једном да измени опис, патентне захтеве и нацрт, уколико се измена подноси истовремено са одговором подносиоца пријаве на резултат испитивања, а остале измене се могу вршити само уз сагласност надлежног органа.

На образложени захтев подносиоца пријаве, надлежни орган ће продужити рок из става 4. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке из става 4. овог члана, надлежни орган ће пријаву малог патента одбацити.

Пријава малог патента се не објављује.

Суштинско испитивање признатог малог патента

Члан 165.

На захтев носиоца малог патента надлежни орган ће испитати признати мали патент у складу са чланом 104. став 1. тач. 5) и 6) овог закона.

Сматра се да је захтев за испитивање признатог малог патента поднет када су плаћени такса за суштинско испитивање и такса за израду извештаја о претраживању и достављени докази о извршеној уплати тих такси.

Захтев из става 1. овог члана не може се повући.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана надлежни орган ће издати носиоцу малог патента потврду о испитивању.

Ако нису испуњени услови из става 1. овог члана, надлежни орган ће по службеној дужности мали патент огласити ништавим.

Обавештење о издатој потврди о испитивању или правноснажна одлука о оглашавању ништавим малог патента објављује се и уписује у Регистар малих патената.

Одредбе чл. 132. до 144. и одредбе чл. 26. до 38. овог закона у делу који се односи на покретање поступака не примењују се ако признати мали патент нема потврду о испитивању.

Одредбе члана 101. ст. 3. и 4. овог закона не примењују се на поступак испитивања признатог малог патента из става 1. овог члана.

Претварање пријаве

Члан 166.

До доношења решења о признању права, подносилац пријаве може поднети захтев за претварање пријаве малог патента у пријаву патента или дизајна и обратно.

Захтев за претварање пријаве малог патента у пријаву патента, односно захтев за претварање пријаве патента у пријаву малог патента може се поднети само једном.

Уколико захтев за претварање пријаве малог патента у пријаву патента, односно захтев за претварање пријаве патента у пријаву малог патента из става 2. овог члана буде поднет више од једног пута, надлежни орган ће захтев за претварање одбити.

Претворена пријава задржава признати датум подношења пријаве из које је претворена.

Сходна примена одредаба поступка за стицање и престанак права

Члан 167.

На мали патент, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на патенте, осим ако другачије није изричito прописано.

XVII. УСЛОВИ ЗА УПИС У РЕГИСТАР ЗАСТУПНИКА

Члан 168.

У Регистар заступника из члана 5. овог закона могу се уписати физичка лица која су држављани Републике Србије, која имају пребивалиште на територији Републике Србије, која знају један светски језик, која се заступањем баве у виду занимања и која испуњавају следеће услове:

1) да нису осуђивана за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које их чини недостојним за обављање послова заступника;

2) да имају завршен један од факултета техничко-технолошких или природно-математичких наука, фармацеутски факултет или правни факултет;

3) да имају најмање три године радног искуства на пословима индустријске својине и положен стручни испит у надлежном органу или најмање пет година радног искуства на пословима индустријске својине у надлежном органу.

У регистар заступника из члана 5. овог закона могу се уписати и правна лица која имају седиште у Републици Србији и која запошљавају најмање једно лице са завршеним правним факултетом и једно лице са завршеним једним од факултета техничко-технолошких или природно-математичких наука или фармацеутски факултет која испуњавају услове из става 1. овог члана.

Лица из ст. 1. и 2. овог члана достављају надлежном органу адресу седишта заступничке канцеларије.

Стручни испит из става 1. тачка 3) овог члана положе се пред испитном комисијом коју образује надлежни орган.

За полагање стручног испита плаћа се републичка административна такса.

Надлежни орган издаје уверење о положеном стручном испиту.

Надлежни орган ближе прописује програм и начин полагања стручног испита.

Упис у Регистар заступника

Члан 168а

Упис у Регистар заступника, који садржи редни број заступника, податке о заступнику и датум уписа у регистар врши се на основу писаног захтева физичког, односно правног лица.

Подносилац захтева из става 1. овог члана дужан је да уз захтев за упис достави доказ о испуњености услова из члана 168. став 1. тачка 2) овог закона и доказ о уплати републичке административне таксе, а надлежни орган проверава испуњеност осталих услова из члана 168. ст. 1. и 2. овог закона.

Ако уз захтев за упис није достављен доказ о испуњености услова из члана 168. став 1. тачка 2) овог закона или доказ о уплати републичке административне таксе, надлежни орган одбацује захтев.

Ако лице из става 1. овог члана испуњава услове за упис у Регистар заступника, надлежни орган доноси решење о упису.

Надлежни орган доноси решење о одбијању захтева за упис у Регистар заступника ако нису испуњени услови прописани чланом 168. овог закона.

На писани захтев, уз који се доставља доказ о уплати републичке административне таксе, надлежни орган уписује промену података уписаних у Регистар заступника.

Упис у Регистар заступника објављује се у службеном гласилу.

Продужење важења уписа

Члан 168б

Упис у Регистар заступника продужава се сваке године, рачунајући од датума уписа.

Упис у Регистар заступника продужава се на писани захтев у коме се потврђује испуњеност услова из члана 168. овог закона и доставља доказ о уплати републичке административне таксе.

Лице уписано у Регистар заступника брише се из Регистра заступника:

1) на захтев регистрованог заступника;

2) по службеној дужности без одлагања од сазнања за наступање околности као што су:

(1) смрт физичког лица или престанак постојања правног лица;

(2) лишење пословне способности;

(3) престанак држављанства Републике Србије физичког лица или осуде за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним за обављање послова заступника;

3) ако није продужен упис у регистар заступника.

Лице које је брисано из Регистра заступника може покренути поступак за поновни упис у овај регистар подношењем писаног захтева и доказа о плаћеној републичкој административној такси за упис у Регистар заступника.

О брисању и поновном упису у Регистар заступника надлежни орган доноси решење.

Брисање и поновни упис у Регистар заступника објављује се у службеном гласилу.

XVIII. СХОДНА ПРИМЕНА ОДРЕДАБА ОПШТЕГ УПРАВНОГ ПОСТУПКА

Члан 169.

На питања која се односе на поступак по пријавама за заштиту проналазака, поступак по захтевима за сертификат и поступак у вези са признатим правима која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

XIX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДЕБЕ

Прекршаји

Члан 170.

Казниће се за прекршај новчаном казном од 100.000 до 2.000.000. динара правно лице које неовлашћено производи, увози и/или извози, нуди ради стављања у промет, ставља у промет складишти или користи у комерцијалне сврхе производ или поступак заштићен патентом или малим патентом, супротно одредбама овог закона (чл. 14. и 15).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара и предузетник.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и физичко лице или одговорно лице у правном лицу у износу од 50.000 до 150.000 динара.

Предмети извршења прекршаја и предмети који су били употребљени за извршење прекршаја из ст. 1 - 3. овог члана биће одузети, а предмети извршења прекршаја биће уништени.

Пресуда којом је учиниоцу изречена казна за прекршај из ст. 1 - 3. овог члана јавно се објављује.

Члан 171.

Казниће се за прекршај новчаном казном од 100.000 до 1.000.000. динара правно лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из члана 5. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај физичко лице или одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара.

XIXa ИНФОРМАЦИОНО-ОБРАЗОВНИ ПОСЛОВИ

Члан 171a

Надлежни орган обавља информационо-образовне послове у области правне заштите проналазака и других права интелектуалне својине: спроводи обуке заинтересованим лицима, пружа стручну помоћ органима надлежним за принудно спровођење права интелектуалне својине, врши дијагностику интелектуалне својине у привредним субјектима, објављује публикације из области интелектуалне својине и врши претраживање и издаје извештаје о претраживању расположивих база података индустријске својине.

За обављање информационо-образовних послова, надлежном органу плаћају се републичке административне таксе.

XX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Континуитет у вођењу Регистара

Члан 172.

Регистар пријава патената, Регистар патената, Регистар пријава малих патената и Регистар малих патената установљени Законом о патентима ("Службени лист СЦГ", бр. 32/04, 35/04 и "Службени гласник РС", број 115/06), настављају да се воде у складу са овим законом.

Залоге које су до дана ступања на снагу овог закона уписане у Регистар заложног права на покретним стварима и правима (у даљем тексту: Регистар залоге) код Агенције за привредне регистре остају на снази и биће уписане у одговарајући регистар надлежног органа.

Агенција за привредне регистре, дужна је да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона надлежном органу достави податке и документацију на основу којих је извршен упис залоге на патенту, малом патенту и правима из пријаве у Регистар залоге.

Примена овог закона на важеће патенте и мале патенте и на пријаве патената и малих патената које су поднете до дана ступања на снагу овог закона

Члан 173.

Регистровани патенти и мали патенти који важе до дана ступања на снагу овог закона остају и даље на снази и на њих ће се примењивати одредбе овог закона.

Одредбе овог закона примењиваће се и на пријаве за признање патента и малог патента поднете до дана ступања на снагу овог закона по којима управни поступак није окончан, као и на друге започете поступке у вези са патентима и малим патентима који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани.

Европски патенти и европске пријаве патената за које је захтевано проширење

Члан 174.

На европске пријаве патената за које је захтевано проширење на Републику Србију, као и на европске патенте који су признати на основу таквих европских пријава примењиваће се одредбе поглавља 15. Закона о патентима ("Службени лист СЦГ", бр. 32/04, 35/04 и "Службени гласник РС", број 115/06).

Рок за доношење подзаконског прописа

Члан 175.

Подзаконски акти за извршење овог закона биће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконских аката из става 1. овог члана примењују се подзаконски акти донети на основу Закона о патентима ("Службени лист СЦГ", бр. 32/04, 35/04 и "Службени гласник РС", број 115/06), ако нису у супротности са овим законом.

Престанак важности закона

Члан 176.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

- 1) Закон о патентима ("Службени лист СЦГ", бр. 32/04, 35/04 и "Службени гласник РС", број 115/06);
- 2) Одредбе чл. 3. до 13. Закона о потврђивању Конвенције о признавању европских патената ("Службени гласник РС – Међународни уговори", број 5/10).

Престанак важности одредаба овог закона

Члан 177.

Одредбе овог закона којима је регулисана принудна лиценца за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља престају да важе даном приступања Републике Србије Европској унији.

Ступање на снагу

Члан 178.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а одредбе овог закона које се односе на сертификат о додатној заштити примењиваће се од 1. јула 2013. године.

У РЕДАКЦИЈСКОМ ПРЕЧИШЋЕНОМ ТЕКСТУ НЕ НАЛАЗЕ СЕ:

Тач. 6. Одлуке - 61/2016-103:

"Члан 59.

Регистар пријава патената и Регистар патената, установљени Законом о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон), настављају да се воде као Регистар патената, у складу са овим законом.

Регистар пријава малих патената и Регистар малих патената установљени Законом о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон), настављају да се воде као Регистар малих патената, у складу са овим законом.

Члан 60.

Подзаконски прописи којима се извршава овај закон донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акт из члана 26. овог закона донеће се у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконских прописа из ст. 1. и 2. овог члана, примењују се подзаконски прописи донети на основу Закона о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 61.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредбе чл. 16. и 22. Закона о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон) примењиваће се и у случају да је носилац права или лице које је он овластио ставило заштићени производ у промет у држави чланици Европске уније или Европског економског простора.

Члан 62.

Даном приступања Републике Србије Европској унији престају да важе одредбе Закона о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон) којима је уређен сертификат о додатној заштити, као и одредбе члана 1. овог закона у делу који се односи на тач. 20)–22) и 24)–28).

Одредба члана 36. овог закона примењује се од дана приступања Републике Србије Европској унији."

У РЕДАКЦИЈСКОМ ПРЕЧИШЋЕНОМ ТЕКСТУ НЕ НАЛАЗЕ СЕ:

Чл. 18. и 19. Закона - 123/2021-2:

"Члан 18.

На сертификате који су почели да важе и да се примењују до дана ступања на снагу овог закона, као и на сертификате који ће почети да важе и да се примењују до 1. јула 2022. године, примењује се Закон о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11, 113/17 – др. закон, 95/18 и 66/19).

Одредбе члана 7. овог закона примењују се на сертификате који ће почети да важе и да се примењују од 2. јула 2022. године.

Члан 19.

Подзаконски прописи којима се извршава овај закон донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона."